

Toelichting

Inhoudsopgave

<u>Hoofdstuk 1 INLEIDING</u>	<u>5</u>
<u>1.1 Aanleiding</u>	<u>5</u>
<u>1.2 Doel</u>	<u>5</u>
<u>1.3 Ligging plangebied</u>	<u>5</u>
<u>1.4 Geldende bestemmingsregeling</u>	<u>6</u>
<u>1.5 Leeswijzer</u>	<u>6</u>
<u>Hoofdstuk 2 BELEIDSKADER</u>	<u>7</u>
<u>2.1 Europees beleid</u>	<u>7</u>
<u>2.1.1 Europese Kaderrichtlijn Water</u>	<u>7</u>
<u>2.2 Rijksbeleid</u>	<u>7</u>
<u>2.2.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)</u>	<u>7</u>
<u>2.2.2 Nationaal bestuursakkoord water</u>	<u>8</u>
<u>2.2.3 Waterwet</u>	<u>9</u>
<u>2.2.4 Tweede Structuurschema Militaire Terreinen (SMT2)</u>	<u>10</u>
<u>2.3 Provinciaal beleid</u>	<u>10</u>
<u>2.3.1 Omgevingsvisie 'De kwaliteit van Brabant', Visie op de Brabantse leefomgeving</u>	<u>10</u>
<u>2.2.2 Structuurvisie ruimtelijke ordening - Partiele herziening 2014</u>	<u>10</u>
<u>2.2.3 Verordening ruimte Noord-Brabant (geconsolideerde versie 2019)</u>	<u>11</u>
<u>2.2.4 Concept Interim Omgevingsverordening</u>	<u>11</u>
<u>2.3.5 Cultuurhistorische Waardenkaart</u>	<u>12</u>
<u>2.4 Beleid waterschap</u>	<u>14</u>
<u>2.5 Gemeentelijk beleid</u>	<u>15</u>
<u>2.5.1 Structuurvisie Roosendaal 2025</u>	<u>15</u>
<u>Hoofdstuk 3 Beschrijving plangebied</u>	<u>17</u>
<u>3.1 Ligging van het kazerneterrein</u>	<u>17</u>
<u>3.2 Historische en stedenbouwkundige beschrijving van het plangebied</u>	<u>17</u>
<u>3.3 Functionele analyse</u>	<u>22</u>
<u>3.4 Groen en water</u>	<u>23</u>
<u>3.5 Verkeer</u>	<u>23</u>
<u>Hoofdstuk 4 Onderzoeken</u>	<u>25</u>
<u>4.1 Bedrijven- en milieuzonering</u>	<u>25</u>
<u>4.2 Luchtkwaliteit</u>	<u>28</u>
<u>4.3 Geur</u>	<u>29</u>
<u>4.4 Externe veiligheid</u>	<u>31</u>
<u>4.5 Stikstofdepositie</u>	<u>34</u>
<u>4.6 Geluid</u>	<u>36</u>
<u>4.7 Bodem</u>	<u>37</u>
<u>4.8 MER</u>	<u>38</u>
<u>4.9 Belemmeringen</u>	<u>39</u>
<u>4.10 Stiltegebieden</u>	<u>39</u>
<u>4.11 Water</u>	<u>40</u>
<u>4.11.1 Aanleiding</u>	<u>40</u>
<u>4.11.2 Proces</u>	<u>40</u>
<u>4.11.3 Beleid</u>	<u>40</u>
<u>4.11.4 Huidige situatie</u>	<u>40</u>
<u>4.11.5 Toekomstige situatie</u>	<u>41</u>
<u>4.12 Flora en fauna</u>	<u>41</u>
<u>4.13 Cultuurhistorie, archeologie en monumenten</u>	<u>44</u>
<u>4.13.1 Geomorfologische situatie</u>	<u>44</u>
<u>4.13.2 Bodemkundige situatie</u>	<u>44</u>
<u>4.13.3 Archeologie</u>	<u>45</u>
<u>4.13.4 Monumenten</u>	<u>47</u>
<u>Hoofdstuk 5 VISIE OP HET PLANGEBIED</u>	<u>49</u>
<u>Hoofdstuk 6 JURIDISCHE ASPECTEN</u>	<u>51</u>
<u>6.1 Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP)</u>	<u>51</u>

<u>6.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)</u>	<u>51</u>
<u>6.3 Opzet van de nieuwe bestemmingsregeling</u>	<u>52</u>
<u>6.3.1 Uitgangspunten en doelstellingen</u>	<u>52</u>
<u>6.3.2 Opbouw regels</u>	<u>52</u>
<u>6.3.3 Flexibiliteitsregels</u>	<u>53</u>
<u>6.4 Bestemming Maatschappelijk - Militaire Zaken</u>	<u>53</u>
<u>6.5 Bestemming Verkeer</u>	<u>54</u>
<u>Hoofdstuk 7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID</u>	<u>55</u>
<u>Hoofdstuk 8 OVERLEG EN INSPRAAK</u>	<u>57</u>
<u>8.1 Overleg</u>	<u>57</u>
<u>8.2 Inspraak</u>	<u>57</u>
<u>8.3 Resultaten overleg en inspraak</u>	<u>57</u>

Hoofdstuk 1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

In Roosendaal bevindt zich aan de Parabaan 10, de Engelbrecht van Nassaukazerne. De Engelbrecht van Nassaukazerne is de thuisbasis van het Korps Commando Troepen (hierna: KCT). Door de groei van het KCT, maar ook door de noodzaak om diverse maatregelen te treffen ter verhoging van de veiligheid van de kazerne, dient het kazerneterrein doorontwikkeld te worden. Daarnaast wordt met het oog op de toekomst landelijk een revitaliseringsprogramma doorgevoerd voor diverse defensielocaties waaronder ook de Engelbrecht van Nassaukazerne. Hierdoor zullen naast het uitbreiden van de huidige kazerne ook de bestaande gebouwen en de terreininrichting (deels) worden herontwikkeld en verduurzaamd.

Om in deze toenemende ruimtevraag te kunnen voorzien is in opdracht van het Ministerie van Defensie een perceel aangekocht direct grenzend aan het huidige kazerneterrein. Dit perceel heeft ingevolge het bestemmingsplan 'Kortendijksestraat-Zundertseweg' nog een agrarische bestemming, een bestemming die nog herinnert aan het oorspronkelijk op die locatie gevestigde agrarische bedrijf. Daarnaast heeft Defensie ook de woning met gronden aan de Parabaan 16 aangekocht. Ook deze gronden zullen na de sloop van de woning en bijgebouwen bij het defensieterrein worden getrokken. Een belangrijke doelstelling voor Defensie is om de beveiliging van het kazerneterrein op een hoger niveau te krijgen. Daartoe is een verzoek ingediend om een strook grond aan de noordzijde van het terrein, grenzend aan de Parabaan in eigendom te mogen verwerven, zodat de afstand van de aldaar gesitueerde gebouwen en de erfscheiding groter wordt. Naast het creëren van een grotere afstand geeft dit ook mogelijk ruimte voor bezoekers om te parkeren. Dit leidt tevens tot een afname van het aantal verkeersbewegingen op het kazerneterrein.

De gemeente wil de groei van het KCT en de toenemende veiligheidseisen graag faciliteren. Om die reden is de gemeente voornemens om een strook grond direct ten noorden van de kazerne te verkopen. Als gevolg daarvan komt de rijbaan aan de Parabaan te vervallen. Ook zal het fietspad worden verlegd. De gemeente heeft daarbij voorwaarden gesteld ten aanzien van de bereikbaarheid van het in het gebied aanwezige bergbezinkbassin. De afstand die ten opzichte van deze voorziening in acht moet worden genomen en de noodzaak tot bereikbaarheid, bepalen in belangrijke mate de omvang en de vorm van de gronden, die verkocht worden.

1.2 Doel

Doel van dit bestemmingsplan is het bieden van een nieuwe juridische regeling, waarbij het terrein van het KCT in voldoende mate de komende jaren kan doorontwikkelen en waarbij de gewenste nieuwbouw en versterking van de militaire functie mogelijk worden gemaakt.

Naast een juridische regeling voor het bestaande kazerneterrein worden de nieuw aangekochte gronden ook betrokken bij het bestemmingsplan en is de plangrens hierop aangepast. Hierdoor is er een logisch plangebied ontstaan voor het gehele kazerneterrein en wordt voorzien in een eenduidige bestemmingsregeling.

1.3 Ligging plangebied

Het kazerneterrein is gelegen ten oosten van de A58. Het plangebied is gelegen tussen de woonwijken 'Kortendijk' en 'Langdonk' en wordt begrensd door de Burgemeester Schneiderlaan, de Commandobaan en de perceelsgrens van de kazerne met de achtertuinen bij de (woon)bebouwing aan de Kortendijksestraat.

Afbeelding: Ligging plangebied

1.4 Geldende bestemmingsregeling

Voor het plangebied vigeert momenteel het bestemmingsplan 'Kortendijksestraat-Zundertseweg'. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de gemeenteraad op 26 juni 2013.

1.5 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 wordt het beleidskader geschetst, waarbinnen de planvorming plaatsvindt. Met name het planologisch beleid op provinciaal en gemeentelijk niveau komt aan bod. In hoofdstuk 3 wordt de bestaande situatie in het plangebied beschreven. In hoofdstuk 4 worden alle onderzoeken behandeld met betrekking op het plangebied. Hoofdstuk 5 bevat een beschrijving van het plan, waarbij met name de planologische aspecten en de visie ten aanzien van de ontwikkeling van het plangebied aan de orde komen. Hoofdstuk 6 bevat de juridische planbeschrijving, waarin de juridische aspecten van het bestemmingsplan worden beschreven. In hoofdstuk 7 wordt kort ingegaan op de economische uitvoerbaarheid van het bestemmingsplan. In hoofdstuk 8 is plaats ingeruimd voor korte toelichting op het gehouden wettelijke overleg (artikel 3.1.1 van het Besluit op de ruimtelijke ordening) en de inspraak op het voorontwerpbestemmingsplan.

Hoofdstuk 2 BELEIDSKADER

2.1 Europees beleid

2.1.1 Europese Kaderrichtlijn Water

Op 22 december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn water (KRW) in werking getreden. De KRW gaat uit van een stroomgebiedsbenadering waarbij voor Nederland de stroomgebieden van de Rijn, Maas, Schelde en Eems van belang zijn. Het doel van de KRW is dat al het water in de Europese Unie in 2015 in 'goede chemische toestand' en een 'goede ecologische toestand' moet verkeren.

De KRW stelt eisen aan de chemische kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en de ecologische kwaliteit van oppervlaktewater. In het gebied West Brabant is onder regie van Waterschap Brabantse Delta per waterlichaam bepaald wat de knelpunten en de KRW-doelen zijn.

Waterschap en gemeenten leggen de KRW-maatregelen in bestuurlijke besluiten vast. De maatregelen zijn opgenomen in de "deelstroomgebiedsbeheersplannen" voor de Maas en de Schelde. De KRW is in 2005 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving en al vanaf 2000 in Europa van kracht. Van belang is dat bij initiatieven tenminste voldaan wordt aan het stand-still principe. Dit houdt in dat een ingreep (uitvoering van het ruimtelijk plan) de toestand van het watersysteem niet mag verslechteren, tenzij beargumenteerd kan worden dat dit wegens 'een hoger doel' niet anders kan. Om dit te bereiken dienen in relatie tot de KRW de volgende vragen te worden beantwoord:

1. Is het project riskant?
2. Zijn er relevante chemische gevolgen?
3. Biedt de ontwikkeling kansen om het ecologisch doel dichterbij te brengen?

2.2 Rijksbeleid

2.2.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

De Nationale Omgevingsvisie, kortweg NOVI, loopt vooruit op de inwerkingtreding van de Omgevingswet en vervangt op rijksniveau de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte. Uitgangspunt in de nieuwe aanpak is dat ingrepen in de leefomgeving niet los van elkaar plaatsvinden, maar in samenhang. Zo kunnen in gebieden betere, meer geïntegreerde keuzes worden gemaakt. Aan de hand van een toekomstperspectief op 2050 brengt de NOVI de langetermijnvisie van het Rijk in beeld.

In wat voor Nederland willen we graag leven in 2050

Als alle wensen naast elkaar worden gelegd, ontstaat het volgende beeld. Het kabinet wil een land: dat gezond en klimaatbestendig is, met schone lucht, schoon water en een schone bodem en veel ruimte voor groen en water;

- met een uitstekend functionerende economie, die duurzaam en circulair is. Nauw verbonden met onze buurlanden en de rest van de wereld, als onderdeel van de internationale gemeenschap;
- waar het goed wonen en werken is. Met aangename en vitale steden en dorpen, en een productief en aantrekkelijk platteland;
- met uitstekende bereikbaarheid, waar iedereen snel en gemakkelijk van A naar B komt, met zo min mogelijk schadelijke uitstoot en overlast;
- waar we voldoende ruimte hebben om te kunnen bewegen, ontspannen en tot onszelf te komen; zowel in de stad als daarbuiten.
- dat veilig is en ons beschermt tegen overstromingen en andere gevaren;
- waar een goede balans is tussen gebouwde omgeving en open landschap, tussen natuur en cultuur, tussen land en water;
- dat openstaat voor verandering, en waar de kracht van zijn traditie, cultuur en identiteit wordt weerspiegeld in de inrichting van de leefomgeving.

Nationale belangen

Gemeenten, waterschappen, provincies en het Rijk zijn samen verantwoordelijk voor de fysieke leefomgeving. Sommige belangen en opgaven overstijgen het lokale, regionale en provinciale niveau en vragen om nationale aandacht. Dit zijn de 'nationale belangen'. Het Rijk heeft voor alle nationale belangen een zogenaamde systeem verantwoordelijkheid. Voor een aantal belangen is het Rijk zelf eindverantwoordelijk. Maar voor een groot aantal nationale belangen zijn dat de medeoverheden. De NOVI richt zich op die ontwikkelingen waarin meerdere nationale belangen bij elkaar komen, en keuzes in samenhang moeten worden gemaakt tussen die nationale belangen.

Voor dit project relevante nationale belangen zijn:

- Bevorderen van een duurzame ontwikkeling van Nederland als geheel en van alle onderdelen van de fysieke leefomgeving.
- Waarborgen en bevorderen van een gezonde en veilige fysieke leefomgeving.
- Zorgdragen voor een woningvoorraad die aansluit op de woonbehoefte.

Keuzes

De belangrijkste keuzes zijn:

- Duurzame energie inpassen met oog voor omgevingskwaliteit
- Ruimte voor overgang naar een circulaire economie
- Woningbouw in een stedelijk netwerk van gezonde en groene steden
- Landgebruik meer in balans met natuurlijke systemen

2.2.2 Nationaal bestuursakkoord water

Op basis van het rapport van de Commissie Waterbeheer 21e eeuw en het kabinetsstandpunt 'Anders omgaan met water' hebben het rijk, de provincies, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Unie van Waterschappen het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) ondertekent. Het NBW is doorgevoerd in de provinciale en regionale beleidsplannen.

Relevante aspecten uit het NBW zijn:

- Toepassen van de watertoets als procesinstrument op alle waterhuishoudkundig relevante ruimtelijke plannen en besluiten. Het doel van de watertoets is waarborgen dat waterhuishoudkundige doelen expliciet en op evenwichtige wijze in beschouwing worden genomen.
- Toepassen van de trits vasthouden-bergen-afvoeren, met als eerste insteek het vasthouden van water.
- Toepassen van de trits schoon houden - zuiveren - schoon maken, met als eerste insteek het voorkomen van vermenging van schoon hemelwater van dakvlakken en afvalwater en het gebruik van bijvoorbeeld een bodempassage voor hemelwater van druk bereden straatvlakken,
- Wateropgave (de benodigde bergingscapaciteit voor het opvangen van pieken in neerslag) bepalen aan de hand van de NBW normen regionale wateroverlast. Voor stedelijk gebied geldt een norm van $T=100$ (bui die eens in de 100 jaar voorkomt). Voor glastuinbouw geldt een norm van $T=50$ (bui die eens in de 50 jaar voorkomt). En voor akkerbouw en grasland geldt respectievelijk $T=25$ en $T=10$.

In het kader van het Nationaal Bestuursakkoord Water dient in de toekomst ondermeer de wateropgave (zowel in het stedelijk als ook in het landelijk gebied) te worden uitgewerkt. Hierbij zijn de genoemde werknormen, die afhankelijk zijn van het grondgebruik, maatgevend. Ten behoeve van deze wateropgave kan in de toekomst ruimte voor waterberging benodigd zijn binnen de bestemmingsplangrenzen. Op basis van de thans beschikbare informatie is echter hiervoor nog geen ruimtelijke reservering voorzien. In voorkomende gevallen zal de gemeente deze mogelijke functieveranderingen door middel van een nieuw bestemmingsplan mogelijk maken. De watertoets zal dan worden doorlopen, het betreffende 'plangebied' zal worden besproken in het waterpanel en er zal een waterparagraaf worden opgesteld. Op deze wijze is het aspect water ook in de toekomst op een zorgvuldige wijze ingebed in het bestemmingsplan.

Indien sprake is van nieuw verhard oppervlak, wordt op basis van de werknormen in het 'Nationaal Bestuursakkoord Water' is voor het stedelijk gebied $T=100$ geëist. Het is het meest voor de handliggend (vaak eenvoudig mogelijk door toestaan van peilstijging tot aan het maaiveld) dat deze wordt meegenomen in de aan te leggen infiltratie / retentievoorziening. Het is echter toegestaan om deze retentie te realiseren in groenstroken en op straat, indien er geen afwenteling plaatsvindt op

andere gebieden en geen wateroverlast optreedt in woningen en bedrijven. Dit laatste is vaak alleen mogelijk als er sprake is van een nieuwe ontwikkeling. In voorliggend plan is dit het geval. In de waterparagraaf wordt hier nader op ingegaan.

2.2.3 Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Acht bestaande wetten voor het waterbeheer in Nederland worden vervangen door deze Waterwet en de zes verschillende vergunningen worden opgenomen in één vergunning. Met de Waterwet hebben het rijk, waterschappen, provincies en gemeenten moderne wetgeving in handen om integraal waterbeheer te realiseren, om te zorgen voor waterveiligheid en om watervervuiling, wateroverlast en watertekorten tegen te gaan. Ook verplicht de Waterwet waterschappen en gemeenten om hun taken en bevoegdheden onderling af te stemmen, in het bijzonder voor de riolering en de zuivering van afvalwater.

De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten. Een belangrijk gevolg van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld. Dit resulteert in één vergunning, de Watervergunning, die met een wettelijk vastgesteld aanvraagformulier kan worden aangevraagd. Verder kunnen waterbeheerders via waterakkoorden afspraken maken met andere overheden over het te voeren waterbeheer. Dit akkoord is vormvrij en kan over alle onderwerpen van waterbeheer gaan. Ook biedt de wet de mogelijkheid om tot bestuurlijke afspraken te komen tussen een waterschap en een gemeente. Deze laatste mogelijkheid is procedureel eenvoudiger.

Een belangrijke verandering na het in werking treden van de Waterwet is de onderverdeling in het bevoegde gezag met betrekking tot directe en indirecte lozingen. Alle indirecte lozingen vallen onder het Wm bevoegde gezag (gemeente en provincie). Alle directe lozingen vallen onder het gezag van de Waterwet (waterschappen voor de regionale wateren en Rijkswaterstaat voor de rijkswateren). De directe lozingen vallen onder de Waterwet (Wtw). De indirecte lozingen zijn opgegaan in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

Organisatie waterbeheer

De Waterwet kent formeel slechts twee waterbeheerders: het rijk, als de beheerder van de rijkswateren, en de waterschappen, als de beheerders van de overige wateren. Deze laatsten zijn daarnaast ook verantwoordelijk voor het zuiveringsbeheer. Provincies en gemeenten zijn formeel geen waterbeheerder, maar hebben wel waterstaatkundige taken. Zo blijft de provincie voorlopig bevoegd gezag voor drie categorieën grondwateronttrekkingen en infiltraties: de openbare drinkwaterwinning, ondergrondse energieopslag en industriële onttrekkingen van meer dan 150.000 m³ per jaar. Op gemeenten rust een hemel- en grondwaterzorgplicht, zoals deze in januari 2008 via de Wet gemeentelijke watertaken is vastgelegd in de Wet op de waterhuishouding. De Waterwet regelt daarnaast ook de onderlinge toezichtverhoudingen van de verschillende betrokken overheden. Provincies houden toezicht op waterschappen en gemeenten en waar nodig kan de provincie gebruik maken van instructies of aanwijzingen. Een provincie of het rijk kan met besluiten of handelingen optreden in plaats van een waterschap of een gemeente. In situaties waarin bovenregionale belangen of internationale verplichtingen spelen, kan de minister van Verkeer en Waterstaat de toezichtinstrumenten benutten.

Waterwet in Europees verband

Nederland maakt deel uit van vier Europese stroomgebieden: de Rijn, de Eems, de Schelde en de Maas. De Waterwet sluit hierop aan. In Nederland wordt onderscheid gemaakt tussen rijkswateren en niet-rijkswateren (regionale wateren). Voor beide categorieën worden via het nationale waterplan respectievelijk de regionale waterplannen, strategische structuurvisies vastgesteld, waarin de hoofdlijnen van het waterbeleid en de maatregelenprogramma's zijn vastgelegd. Deze zijn richtinggevend voor het ruimtelijke ordeningsbeleid en zorgen zo voor een versterking van de relatie tussen waterbeheer en ruimtelijke ordening. De plannen worden een keer per zes jaar herzien.

De waterschappen en de diensten van Rijkswaterstaat stellen vervolgens operationele waterbeheerplannen vast, waarin wordt aangegeven welke maatregelen zij in de komende periode zullen uitvoeren.

2.2.4 Tweede Structuurschema Militaire Terreinen (SMT2)

Het Tweede Structuurschema Militaire Terreinen is een planologische kernbeslissing die de hoofdlijnen bevat van het rijksbeleid voor militaire terreinen en complexen. Het SMT2 dateert van mei 2005, is nog steeds vigerend c.q. niet vervangen door een recenter nota.

In de nota is aangegeven dat kazernes met legering (zoals de Engelbrecht van Nassaukazerne) veelal in het landelijk gebied zijn gelegen aan de rand van de stedelijke bebouwing. Zij hebben directe relaties met oefen- en schietterreinen en zijn daarom uit het oogpunt van ruimtelijke ordening van belang. Om de bedrijfsvoering zo doelmatig mogelijk te laten verlopen is de huisvesting zo efficiënt mogelijk geconcentreerd. Door de concentratie van legeringsactiviteiten in minder kazernes zijn deze relatief belangrijker geworden. Verandering van functies dienen op de bestaande kazernes te worden opgevangen en dit kan leiden tot meer nieuw- en verbouwactiviteiten.

Het uitbreiden van de Engelbrecht van Nassaukazerne voldoet aan dit laatste uitgangspunt. De toename van personeel of verschuiving van personeel wordt opgevangen op de bestaande kazernes waaronder die in Roosendaal.

2.3 Provinciaal beleid

2.3.1 Omgevingsvisie 'De kwaliteit van Brabant', Visie op de Brabantse leefomgeving

Toetsingskader

De nieuwe Omgevingswet bundelt de wetten en regels voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur, cultureel erfgoed en water. De wet regelt zo het beheer en de ontwikkeling van de fysieke leefomgeving. De provincie wil alvast gaan werken volgens de uitgangspunten van de nieuwe Omgevingswet. Daarom is in december 2018 de Brabantse Omgevingsvisie vastgesteld. Deze Omgevingsvisie bevat de belangrijkste ambities voor de fysieke leefomgeving voor de komende jaren. Dat gaat om ambities op gebied van de energietransitie, een klimaatproof Brabant, Brabant als slimme netwerkstad en een concurrerende, duurzame economie. De omgevingsvisie geeft ook aan op welke nieuwe manieren de provincie met betrokkenen wil samenwerken aan omgevingsvraagstukken en welke waarden daarbij centraal staan.

Beoordeling

Met de ruimte die het bestemmingsplan biedt, kan de kazerne een bijdrage leveren in de energietransitie door de kazerne verder te elektrificeren. Daarnaast kan er verder invulling gegeven worden aan het defensie revitaliseringsprogramma voor de kazerne, waarbij nieuwbouw (nagenoeg) energieneutraal, cyclisch en remontabel uitgevoerd dient te worden. Het plan voldoet aan de uitgangspunten van de omgevingsvisie.

2.2.2 Structuurvisie ruimtelijke ordening - Partiele herziening 2014

Toetsingskader

Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben op 7 februari 2014 de partiële herziening 2014 van de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening 2010 (hierna: de structuurvisie) vastgesteld. Deze structuurvisie is opgebouwd uit twee onderdelen. In onderdeel A wordt de kern van de visie verwoord op ruimtelijke ontwikkelingen van Noord-Brabant. Het landschap en de wijze waarop dit moet worden versterkt, staan in dit onderdeel voorop. Deel B beschrijft de wijze waarop de provincie de visie uitwerkt in vier robuuste ruimtelijke structuren: de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur.

Beoordeling

Het plangebied ligt volledig in de stedelijke structuur, meer in het bijzonder het deel daarvan dat is aangeduid als stedelijk concentratiegebied. In deze gebieden wordt het merendeel van de verstedelijkingsopgaven opgevangen.

Dit plan betreft een bestaande militaire kazerne die op de huidige locatie verder wordt doorontwikkeld. Daarmee is de beoogde ontwikkeling in overeenstemming met het bepaalde in de structuurvisie.

Conclusie

De ontwikkeling past binnen het beleid van structuurvisie. In de Verordening ruimte is dit beleid verder uitgewerkt in bindende regels die in acht genomen moeten worden bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Hierop wordt in de volgende paragraaf nader ingegaan.

2.2.3 Verordening ruimte Noord-Brabant (geconsolideerde versie 2019)

Toetsingskader

Provinciale Staten hebben in juli 2015 de Verordening ruimte 2014 geheel opnieuw vastgesteld. De laatste wijziging van de Verordening is in januari 2019. In de tussentijd is tevens de naam gewijzigd in 'Verordening ruimte Noord-Brabant' (hierna: de verordening). De verordening is één van de instrumenten die de provincie kan inzetten om de doelen uit de Structuurvisie RO (SVRO) te realiseren. De gemeenteraad moet bij het vaststellen van een bestemmingsplan of bij het verlenen van een omgevingsvergunning de regels uit deze verordening toepassen.

De verordening onderscheidt vier structuren (gekoppeld aan de Structuurvisie RO) die Brabant dekkend zijn. Ieder ruimtelijk oppervlak in Brabant valt onder één van deze structuren en kan niet onder meerdere structuren tegelijk vallen. Per structuur is uitgewerkt welke functies, onder welke voorwaarden, ontwikkeld kunnen worden. Aanvullend zijn er 25 aanduidingen in de verordening opgenomen. Deze aanduidingen kunnen over één of meerdere structuren heen liggen.

Beoordeling

Het plangebied ligt volledig binnen de structuur 'bestaand stedelijk gebied, stedelijk concentratiegebied'. Het beleid van de provincie is er al decennia lang op gericht om stedelijke ontwikkeling in stedelijke concentratiegebieden te bundelen. Het doel daarvan is om voldoende draagvlak voor de steden als economische en culturele motor te creëren en om het dichtslibben van het landelijk gebied tegen te gaan.

Hoofdwet van het beleid is dat stedelijke ontwikkeling binnen het bestaand stedelijk gebied plaatsvindt. Binnen het bestaand stedelijke gebied is de gemeente in beginsel vrij om te voorzien in stedelijke ontwikkeling.

Dit plan waarbij sprake is van uitbreiding van de bestaande Engelbrecht van Nassaukazerne op naastgelegen gronden van de kazerne, is in overeenstemming met het bepaalde in de verordening

Conclusie

Het plan is in overeenstemming met de regels die in de verordening zijn gesteld.

2.2.4 Concept Interim Omgevingsverordening

Toetsingskader

Op 10 september 2019 hebben Gedeputeerde Staten het concept van de Interim omgevingsverordening vastgesteld en aangeboden aan Provinciale Staten. De besluitvorming over de Interim omgevingsverordening heeft op 25 oktober 2019 plaatsgevonden.

De Interim omgevingsverordening is beleidsneutraal van karakter. Dat betekent dat er geen nieuwe beleidswijzigingen zijn doorgevoerd, behalve als deze voortvloeien uit vastgesteld beleid, zoals de omgevingsvisie. In principe zijn de huidige regels gehandhaafd met het huidige beschermingsniveau. De beleidsneutrale omzetting betekent niet dat er helemaal geen wijzigingen ten opzichte van de huidige verordeningen zijn verwerkt. De wijzigingen zijn in de toelichting van de verordening toegelicht en zijn schematisch weergegeven in het Nu-Straks overzicht, dat als bijlage in de toelichting is opgenomen.

Op hoofdlijnen gaat het om:

- een meer gebruikersvriendelijke opbouw met regels die per gebruikersgroep (burgers en bedrijven, gemeenten, waterschap) bij elkaar staan en minder bijlagen;
- aanpassingen waardoor de regels beter passen in het systeem van de omgevingswet, bijvoorbeeld voor de grondwaterbeschermingsgebieden;
- aanpassingen vanwege de vastgestelde omgevingsvisie, zoals de nieuwe manier van samenwerken en meer inzet op omgevingskwaliteit.

Beoordeling

In de Interim omgevingsverordening is het plangebied aangeduid als 'stedelijk gebied'. Dit betreft dus geen verandering ten opzichte van hetgeen is bepaald in de Verordening ruimte.

Conclusie

Het plan is in overeenstemming met de regels die in de Interim omgevingsverordening zijn gesteld.

2.3.5 Cultuurhistorische Waardenkaart

De Provincie Noord-Brabant heeft een Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW) opgesteld in 2000. Deze kaart is dynamisch en wordt regelmatig aangepast.

Inmiddels is de geactualiseerde provinciale CHW in ontwerp gereed, die recentelijk ter inzage heeft gelegen. Vaststelling vindt reactie na vaststelling van de CHW in het college van Gedeputeerde Staten in november 2010.

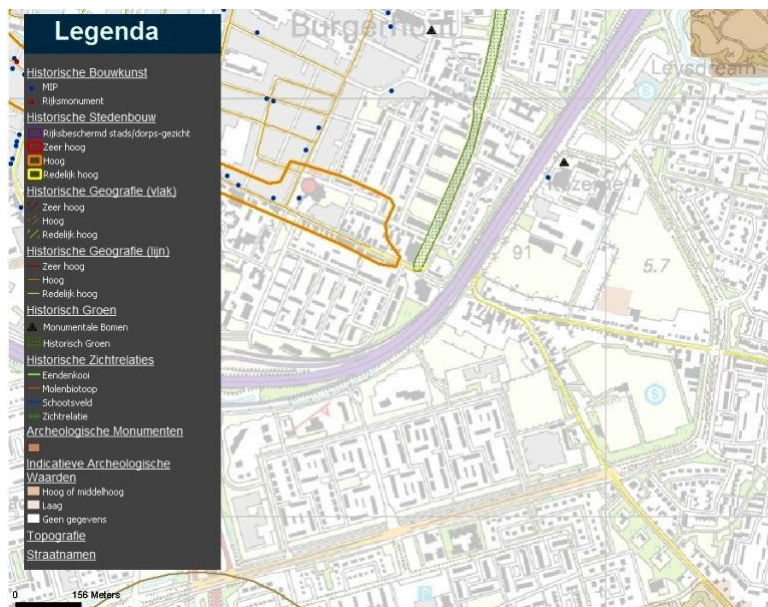
Het verschil met de huidige CHW is het benoemen en begrenzen van het provinciaal cultuurhistorisch belang. Hiervoor zijn 21 cultuurhistorische landschappen en de hierin gelegen cultuurhistorische vlakken geselecteerd en begrensd. De huidige CHW is hiervoor de basis geweest. Tegelijkertijd zijn 16 archeologische landschappen geselecteerd en begrensd. Van al deze landschappen zijn beknopte beschrijvingen gemaakt. De bestaande beschrijvingen van de cultuurhistorische vlakken zijn geactualiseerd. De overige waarden zijn overgenomen van de vorige CHW of betreffen de bestanden van derden.

Roosendaal valt in de regio West-Brabantse Venen.

De CHW bestaat uit een aantal onderdelen:

- historische bouwkunst: dit zijn de 'monumenten' uit het dagelijks taalgebruik;
- historische stedenbouw: dit betreft de combinatie van de historisch gegroeide ruimtelijke structuur en de historische bebouwing. Het kan gaan om een gehucht, dorp, stad, woonwijk of industrieel complex. Selectie en waardering heeft plaatsgevonden op basis van de historische waarde van de structuur en de bebouwing en de onderlinge samenhang daarvan, de herkenbaarheid van beide elementen en de samenhang met de historisch-landschappelijke omgeving. Een gedeelte van het plangebied is qua historische stedenbouw als hoog gekwalificeerd.
- historische geografie: aanpassingen die de mens in de loop der eeuwen heeft gedaan aan de natuurlijke omgeving;
- historisch groen: de groenelementen en structuren die door ingrepen van de mens ontstaan;
- historische zichtrelaties, hieronder vallen: molenbiotopen, schootsvelden, eendenkooien en zichtrelaties;
- archeologische monumenten: deze kaartlaag bestaat uit de Archeologische Monumenten Kaart Noord-Brabant (AMK);
- indicatieve archeologische waarden, naast de hierboven genoemde archeologische monumenten zijn op de cultuurhistorische waardenkaart indicatieve archeologische waarden af te lezen.

De gemeente Roosendaal zal zelf een Cultuurhistorische Waardenkaart presenteren via internet, waarbij de Provinciale CHW is verfijnd en ondersteund wordt met aanvullende gegevens zoals bijvoorbeeld luchtfoto's uit 1934, 1958, 1975 en 1985. Op basis van deze gemeentelijke verfijning zal de Provinciale CHW worden aangepast. Omdat deze kaart ten tijde van dit bestemmingsplan nog niet gepresenteerd is op het internet, wordt de provinciale CHW van 2006 gebruikt, die te zien is op de afbeelding hieronder.

Cultuurhistorische Waardenkaart 2006

Beoordeling

In de CHW 2006 heeft het gebied geen specifieke aanduiding gekregen.

Conclusie

Het plan is in overeenstemming met de CHW.

2.4 Beleid waterschap

Het plangebied behoort tot het beheergebied van het waterschap Brabantse Delta. Dit waterschap zorgt voor veilige dijken en kades, zuivert rioolwater, verbetert en bewaakt de kwaliteit van het oppervlaktewater en regelt de hoogte van het water in Midden- en West-Brabant. Bij de uitvoering van deze taken werkt het waterschap samen met inwoners, agrariërs, bedrijven, de gemeenten en anderen. Hierbij houdt het rekening met de belangen van de samenleving en bereid het zich voor op toekomstige ontwikkelingen.

Keur Waterschap Brabantse Delta 2015

De keur van het waterschap is een verordening met wettelijke voorschriften die gelden voor alle oppervlaktewaterlichamen en keringen, op het gebied van waterkwantiteit en –kwaliteit, die in beheer zijn bij het waterschap. De keur is een aanvulling op de Waterwet met verschillende gebods- en verbodsbepalingen. Bij het beoordelen van vergunningaanvragen hanteert het waterschap beleidsregels, waaronder de Beleidsregels voor waterkering, waterkwantiteit en grondwater (2016). Hierin staat aangegeven in welke situaties een watervergunning kan worden verleend, waarop een aanvraag wordt getoetst en welke voorwaarden aan de watervergunning worden verbonden.

Zo zijn er regels met betrekking tot:

- handelingen in waterkeringen en de daarbij behorende beschermingszones;
- handelingen in rivieren, beken en sloten en de daarbij behorende onderhoudsstrook;
- waterstaatkundige werken als gemalen, sluizen, stuwen et cetera;
- de scheepvaart;
- uitbreidingen met een toename van > 2.000 m² verhard oppervlak.

Op planniveau is het van belang om rekening te houden met eventuele compensatie voor de uitbreiding van verhard oppervlak. Vrijstelling wordt verleend van het verbod, bedoeld in artikel 3.6 van de Keur, voor het afvoeren van hemelwater via toename verhard oppervlak of door afkoppelen van verhard oppervlak, naar een oppervlaktewaterlichaam voor zover:

1. Het afkoppelen van verhard oppervlak maximaal 10.000 m² is, of;
2. De toename van verhard oppervlak maximaal 2.000 m² is, of;
3. De toename van verhard oppervlak bestaat uit een groen dak.
4. De toename van verhard oppervlak groter dan 2.000 m² tot en met 10.000 m² is en compenserende maatregelen zijn getroffen om versnelde afvoer van hemelwater tegen te gaan, in de vorm van een voorziening met een minimale compensatie conform de rekenregel: *benodigde compensatie (in m³) = toename verhard oppervlak (in m²) x gevoeligheidsfactor x 0,06 (in m)*

De voorziening voldoet aan de volgende eisen:

1. De bodem van de voorziening ligt boven de gemiddelde hoogste grondwaterstand (GHG);
2. De afvoer uit de voorziening vindt plaats via een functionele bodempassage naar het grondwater en/of via een functionele afvoerconstructie naar het oppervlaktewater. Indien een afvoerconstructie wordt toegepast, dient deze een diameter van minimaal 4 cm te hebben;
3. Daarnaast moet er altijd een overloopconstructie zijn, om beschadiging van het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen.

Waterbeheerplan 2016-2021

In het Waterbeheerplan staan doelen en maatregelen voor de periode van 2016 tot en met 2021. Ook beschrijft het waterschap hoe ze inspeelt op de veranderende omstandigheden, zoals het klimaat. In vijf jaar tijd kan er veel veranderen. Daarom controleert het waterschap tijdens de planperiode regelmatig of doelen en maatregelen nog steeds goed gekozen zijn of dat aanpassing nodig is. Het Waterbeheerplan geeft de basis voor dit continue proces van plannen.

Het plan is opgezet vanuit de maatschappelijke toegevoegde waarde van het waterbeheer. Bij de beschrijving van de doelen van het waterbeheer komen de volgende invalshoeken aan bod:

- Risico's beheersen: Het werk van het waterschap is gericht op het beheersen van risico's voor de mensen, de bedrijven en het (water)milieu en zo de kwaliteit van leven te behouden en waar nodig te verbeteren voor de huidige en toekomstige generaties. Deze invalshoek gaat - 24 - uit van de huidige gebruiksfuncties en van de gemaakte afspraken over acceptabele risico's (vastgelegd in wet- en regelgeving of in convenanten).

- Duurzame ontwikkeling: Het waterbeheer is ook gericht op het ondersteunen van een duurzame ontwikkeling van de leefomgeving. Het gaat dan om het gebruik van de openbare ruimte en economische en natuurontwikkelingen. Werken aan een robuust beheer van het watersysteem en de afvalwaterketen is van toegevoegde waarde voor al deze ontwikkelingen.
- Maatschappelijk verantwoord en vernieuwend: Er zijn diverse maatschappelijke ontwikkelingen die om verantwoorde keuzes vragen. Dit plan geeft aan welke rol het waterschap kiest in verschillende maatschappelijke thema's, zoals energie en de ontwikkelingen in de gezondheidszorg. Ook wil het waterschap de maatschappelijke betrokkenheid vergroten.
- Effectief en efficiënt: Het waterschap streeft naar een goede kwaliteit van het werk tegen zo laag mogelijke kosten en een minimale kwetsbaarheid. Samenwerking met diverse partnerorganisaties en het stimuleren van initiatieven van burgers en ondernemers zijn daarbij van groot belang.

De langetermijnstrategie uit het voorgaande beheerplan wordt voortgezet voor de verschillende thema's, zoals waterkwaliteitsverbetering, vermindering van de kans op wateroverlast en verdrogingsbestrijding. Daarnaast geven diverse ontwikkelingen aanleiding tot nieuwe accenten, waaronder het Deltaprogramma.

Nieuwe accenten in het plan zijn:

- de versterking van de primaire en regionale keringen (de dijken langs de Rijkswateren en langs de regionale rivieren);
- inzet op waterbewustwording van watergebruikers: het waterschap wil investeren in het vergroten van inzicht in eigen handelingsperspectief;
- helder zijn over de beperkingen en mogelijkheden die er vanuit het watersysteem zijn voor de gebruiksfuncties;
- een meer integrale, gebiedsgerichte uitvoeringsstrategie (combineren van optimaliseren peilbeheer en inrichtingsmaatregelen);
- dynamisch waterbeheer: flexibel beheer op basis van actuele informatie over de situatie in het gebied en de regionale verschillen daarin.

Anders dan het vorige waterbeheerplan beschrijft dit plan niet alleen het beheer van het watersysteem, maar ook het beheer van de zuiveringen en de bijbehorende transportstelsels. De algemene term 'waterbeheer' kan daarbij dus breed worden opgevat. Via het uitvoeren en opstellen van een watertoets worden de diverse beleidskaders gewaarborgd. Ook voor het onderliggende plan is een watertoets uitgevoerd.

2.5 Gemeentelijk beleid

2.5.1 Structuurvisie Roosendaal 2025

In de Structuurvisie Roosendaal 2025 wordt aangegeven dat Roosendaal in 2025 een stad van mensen, van wonen en van (net)werken zal zijn. Om dit te bereiken, zal Roosendaal de komende jaren moeten inspelen op trends als ontgroening, vergrijzing, globalisering, individualisering, informatisering, veranderingen in mobiliteit en bereikbaarheid en decentralisatie van overheidstaken én hier duurzame antwoorden op moeten dichten.

Roosendaal kiest bij deze veranderingen voor 'behoud en versterken van de kwaliteit van stad en dorpen' door vernieuwing en transformatie. De identiteit van Roosendaal en de ontwikkeling naar een netwerksamenleving zijn hierbij leidende principes.

De Structuurvisie 2025 van de gemeente Roosendaal is in meerdere opzichten een trendbreuk met het verleden. In de eerste plaats is de structuurvisie sinds de Wet ruimtelijke ordening 2008 een wettelijke verplichting. Roosendaal moet een structuurvisie hebben die aangeeft wat het ruimtelijk beleid is en op welke wijze het ruimtelijk beleid zal worden uitgevoerd.

Ten tweede is deze structuurvisie opgesteld in een tijd van economische crisis. Die heeft ertoe geleid dat de haalbaarheid en de betaalbaarheid van de ruimtelijke ordening centrale begrippen in het ruimtelijk beleid zijn geworden. De vanzelfsprekendheid dat er vraag is naar gronden voor woningen, winkels en kantoren, is er niet meer. Roosendaal heeft te maken met een overschot aan bijvoorbeeld kantoor- en winkelruimte.

Tot slot is er maatschappelijk een fundamenteel ander idee ontstaan over het functioneren van de gemeente. De gemeente is niet langer de dominante partij in maatschappelijke ontwikkelingen, maar

onderdeel van een netwerkmaatschappij waarin de gemeente een rol op zich neemt. Op het gebied van ruimtelijke ordening wil de gemeente een uitnodigende partij voor maatschappelijke partners zijn. Het antwoord van Roosendaal op al deze ontwikkelingen worden in deze structuurvisie in twee beleidsuitgangspunten geformuleerd:

- een duurzame ontwikkeling van een compact, compleet en verbonden Roosendaal;
- een haalbare en betaalbare lokale ruimtelijke ontwikkeling.

De duurzame ontwikkeling van een compacte, complete en verbonden stad leidt tot fundamentele keuzes:

- bouwen binnen de stedelijke contouren van de stad om zo bestaande infrastructuur optimaal te benutten;
- zuinig/duurzaam ruimtegebruik, waarbij efficiënt gebruik en hergebruik van bestaande ruimte en bebouwing het uitgangspunt is;
- gebruik maken van de kwaliteit van de locatie;
- leefbaarheid van wijken en dorpen waarborgen door behoud en versterking van collectieve openbare ruimte, het behouden van de groen-blauwe structuren en het wegnemen van infrastructurele barrières;
- de kwaliteit van de locatie is mede bepalend voor de ontwikkelingsmogelijkheden of initiatieven;
- de identiteit van stad en dorpen versterken door het handhaven en versterken van de landschappelijke en cultuurhistorische basisstructuren in het buitengebied en de bebouwde omgeving;
- groen/blauwe hoofdstructuren in het stedelijk gebied behouden als verbinding met het buitengebied;
- het sturen van nieuwbouw op basis van strategisch voorraadbeheer;
- (regionaal) ruimte creëren voor speerpunten/topsectoren van economisch beleid;
- het aanbod van sociaal-maatschappelijke en detailhandelsvoorzieningen in wijken en dorpen behouden, waar mogelijk door concentratie en bundeling van voorzieningen;
- het optimaliseren van infrastructurele verbindingen en het beter benutten van de multimodale ontsluitingsmogelijkheden (weg, water, spoor, buis) van Roosendaal;
- benutten van de strategische ligging van Roosendaal en West-Brabant in de Vlaams Nederlandse Delta;
- bij ruimtelijke ingrepen de mogelijkheden voor energietransitie en bodemenergie optimaliseren;
- bijdragen aan sociale veiligheid door integratie van dit beleidsveld in het ruimtelijk ontwerp van gebouwen en openbare ruimte.

De haalbare en betaalbare lokale ruimtelijke ontwikkeling wordt ondersteund door de volgende keuzes:

- niet meer programma in ontwikkeling nemen dan dat de markt kan opnemen;
- economische druk op de markt genereren door voorzichtig te programmeren;
- eerst bestaande programma's benutten en pas daarna aan nieuwe beginnen. Nieuwe ontwikkelingen van kantoren en winkels voorlopig bevriezen;
- flexibel en kleinschalig programmeren en faseren;
- intensiveren en beter benutten van de bestaande voorraad van stedelijke functies (woningen, bedrijventerreinen, kantoren, maatschappelijk vastgoed);
- toepassen van de SER/ duurzaamheidsladder bij ruimtelijke ontwikkelingen.
- uitnodigen, samenwerken en regisseren in plaats van voorschrijven. Verruim de mogelijkheden van bestemmingsplannen (plan vooruit).

De ruimtelijke keuzes en uitgangspunten zijn in deze structuurvisie vertaald naar de verschillende onderdelen van de ruimtelijke ordening en ondersteund door kaarten met de hoofdstructuren. In de uitvoeringsparagraaf wordt vervolgens aangegeven op welke manier het beleid en de voorgenomen ruimtelijke programma's kan worden gerealiseerd. Daarbij zijn de bovengenoemde uitgangspunten meegenomen.

Beoordeling

De uitbreiding van de commandokazerne door inzet van omliggende gronden past in de filosofie van de Structuurvisie, waarin intensivering en benutting van bestaand stedelijk gebied worden gestimuleerd.

Conclusie

Het plan is in overeenstemming met de gemeentelijke Structuurvisie.

Hoofdstuk 3 Beschrijving plangebied

3.1 Ligging van het kazerneterrein

De Engelbrecht van Nassaukazerne is gelegen aan de Parabaan, aan de oostzijde van de rijksweg A58 in het zuidoosten van Roosendaal. Het plangebied wordt globaal begrensd door de Commandobaan aan de westzijde, aan de noordzijde wordt het terrein begrensd door de Burgemeester Schneiderlaan en de Parabaan en aan de oostzijde door de Burgemeester Schneiderlaan. De perceelsgrens van de kazerne met de achtererven van de bestaande woningen aan de Kortendijksestraat begrenst het plangebied aan de zuidzijde.

Het plangebied zelf bestaat voornamelijk uit de Engelbrecht van Nassaukazerne met de daarop aanwezige bebouwing en terreininrichting en de aangekochte gronden aan de Burgemeester Schneiderlaan, de gronden aan de Parabaan 16 en de van de gemeente aangekochte gronden aan de Parabaan. Aldus ontstaat een 'logisch' door wegen en aan de zuidzijde door achtererven omsloten perceel.

Omgeving

Het plangebied ligt tussen de woonwijken Kortendijk en Langdonk. Een deel van het plangebied wordt dan ook begrensd door de woningen uit die wijk. Ten zuiden van de Kortendijksestraat bevinden zich enkele sportvelden. De Burgemeester Schneiderslaan is de ontsluitingsweg van de wijken Langdonk en Kortendijk en maakt onderdeel uit van het binnenstedelijk hoofdwegennet.

3.2 Historische en stedenbouwkundige beschrijving van het plangebied

Het kazerneterrein was tot de bouw van de kazerne in de periode 1937-1938 in gebruik als agrarisch gebied, gelegen naast de ongeveer in dezelfde jaren aangelegde Ceintuurbaan (later Rondweg, thans: A58).

Het gebied ligt ten noorden van de Kortendijksestraat (oorspronkelijk Kortendijk genaamd). Deze straat vormde van oudsher een belangrijke radiaal van en naar het centrum van Roosendaal. Aan de Kortendijkstraat was omstreeks 1900 langzaam een lintvormige uitbreiding van Roosendaal tot stand gekomen. In de lintvormige bebouwing die hier werd opgericht, waren diverse agrarische bedrijven aanwezig, waaronder tuinbouwbedrijven. Aan het overwegend agrarische gebruik van de gronden die nu vallen in het plangebied van dit bestemmingsplan kwam een einde in 1937, toen de Engelbrecht van Nassaukazerne werd opgericht.

De oudste betrouwbare kaarten zijn de kadastrale kaart van 1811-1831 en de topografische kaart van 1840. Opvallend hierop is het regelmatige patroon van rechthoekige akkers en weilanden aan de noordzijde van de Burgerhoutsestraat en de Kortendijksestraat. Parallel aan deze straten werd (op het einde van de achttiende eeuw?) het 'Achterstraatje' aangelegd. De huidige Voorstraat en de Parabaan zijn er relictten van. Volgens de kadastrale kaart stonden er verspreid aan de Achterstraat en de Kortendijksestraat boerderijen. Vermoedelijk werden deze in de tweede helft van de achttiende eeuw gebouwd.

Afbeelding: kadastrale kaart van 1811 - 1831

Begin jaren '70 van de vorige eeuw is de Rijksweg A58 ongelijkvloers gemaakt. Sindsdien is de Kortendijksestraat alleen nog via een fietstunnel (Visdonktunnel) verbonden met het centrum.

Met de bouw van de wijken Langdonk en Kortendijk (in de periode eind jaren '60 en jaren '70) werd aan de oostzijde van het kazerneterrein een stedelijke ontsluitingsweg aangelegd: de Gordelweg (later: Burgemeester Schneiderlaan). Hiermee kreeg het kazerneterrein ook aan de oost- en noordelijke zijde een duidelijke begrenzing. Wel was er aanvankelijk nog een behoorlijke buffer tussen het kazerneterrein en de nieuwe infrastructuur: ertussen lagen nog agrarische gronden (tuinbouw). Het agrarisch gebruik van deze gronden kwam evenwel in de loop der jaren onder druk te staan toen het gebied steeds meer onderdeel ging uitmaken van het stedelijk gebied.

Afbeelding: luchtfoto plangebied 1958

Afbeelding: luchtfoto plangebied 1975: totstandkoming wijk Kortendijk

Afbeelding: Luchtfoto plangebied 2011

Commandokazerne

De Engelbrecht van Nassaukazerne werd in 1937-1938 gebouwd ten behoeve van de huisvesting van een grensbewakingsbataljon. De kazerne maakte deel uit van een serie identieke kazernes waarvan de meeste langs de landsgrenzen zijn gerealiseerd. Het betrof een zogenaamde 'Boostkazerne'. Dit type kazernes werd ontworpen in de jaren '30 door kapitein der genie August Gerard Marie Boost (1900-1985). De kazernes werden allemaal gebouwd in deze periode.

Een belangrijke reden om meer kazernes te bouwen, was een wijziging van de Dienstplichtwet in 1938. De dienstplicht werd verlengd naar 11 maanden. Hierdoor nam de behoefte aan kazernesgebouwen toe en moest het aantal bijna verdubbeld worden. Ook speelde toenemende oorlogsdreiging vanuit Duitsland een rol.

Door internationale ontwikkelingen had het de voorkeur om langs de oost-zuidgrens van Nederland kazernes te bouwen. Uitzondering hierop waren de kazernes in Ede, Ermelo en Bussum.

De toenmalige minister van Oorlog gaf Boost op 15 augustus 1937 de opdracht om 16 standaardkazernes te ontwerpen. Werden in de periode daarvoor individuele ontwerpen gemaakt, in der jaren '30 ontbraken de tijd en het geld.

Boost ontwierp gestandaardiseerde kazernes die modern waren volgens vaste opzet. Het ontwerp van Boost werd vervolgens nog beoordeeld door de architecten prof. ir. Richard Schoemaker en prof. Nico Landsdorp.

De kleinere kazernes bestonden uit een poortgebouw met ingang tot de kazerne en doorgang naar exercitieterrein. In het poortgebouw bevonden zich de officiers-, onderofficiers- en manschappen-kantines alsmede sportzaal, stafbureaus, wacht- en celruimte. Rondom de appelpaats werden symmetrisch in U-vorm drie legeringsgebouwen en een ketelhuis/keukengebouw geplaatst.

Het was gebruikelijk om bij grotere kazernes volgens het paviljoensysteem functiescheiding per gebouw aan te brengen. Bij enkele kazernes week hij hier vanaf en werden functies gecombineerd in één gebouw, waarschijnlijk uit kosten oogpunt. Het ontwerp van vier grotere kazernes werd afgeleid van het standaardontwerp waarbij het poortgebouw werd vervangen door aparte gebouwen.

Toch waren de standaardontwerpen van de Boostkazernes niet zo standaard. Verschillen ontstonden door verschillende vormen van de kavel waarop gebouwd werd. Ook van de U-vorm werd afgeweken, de vorm is niet altijd U-vormig en ook zijn er verschillen in de lengte van de voorgevel en de lengte van de poten van de U. Ook zijn er verschillen op te merken in de poorten met een rechte latei of halfronde boog. Daarnaast zijn er verschillende uitvoeringen van de ramen boven de uitbouwjes direct naast de poort. Er mochten namelijk wijzigingen aangebracht worden zodat meer aansluiting werd gevonden bij de plaatselijke bouwtraditie. Ten slotte ontstonden er ook nog verschillen van het standaardontwerp door variaties in de kleur van de metselstenen en kleur van dakpannen (rood in plaats van zwart). Al met al bestaat geen enkel duplicaat van deze 16 kazernes.

De architectuurstijl van Boost voor deze kazernes valt onder de noemer van het zakelijk-expressionisme. De gebouwen hebben zowel kenmerken van de Amsterdamse- en Delftse School en als van het nieuwe bouwen.

Bedoeling was om op deze kazernes één bataljon infanterie dan wel één regiment infanterie (regimentsstaf en twee bataljons) te huisvesten.

Tijdens de bezetting werd de kazerne in Roosendaal gebruikt als opleidingscentrum van de Kriegsmarine. Mogelijk waren er ook onderdelen van de 9de Duitse Pantserdivisie en van de 'Leibstandaarte Adolf Hitler' in ondergebracht. Na Dolle Dinsdag (5 september 1944) werd de kazerne door de Geallieerden gebombardeerd. De brand werd door de Duitsers geblust en de schade viel mee. Twee maanden later staken zich terugtrekkende Duitsers de kazerne in brand. Er was veel schade.

Na de oorlog werd de kazerne hersteld, voor zover de middelen dat toelieten en werd de kazerne in 1949 gebruik genomen door het KCT.

Als gevolg van de groei van Roosendaal kwam de kazerne, die eerst nog aan de oostzijde van de Ceintuurbaan of rondweg aan de rand van de stad was gesitueerd, allengs steeds meer in het stedelijk gebied te liggen. Ten (zuid)oosten van het kazerneterrein werden in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw de woonwijken Langdonk en Kortendijk gebouwd.

Hoofdingang aan de Commandobaan anno 1965

In de tweede helft van de jaren negentig van de twintigste eeuw is de toen bestaande bebouwing grotendeels gesloopt en is er een compleet nieuwe kazerne gebouwd, nadat het besluit was genomen dat het KCT Roosendaal als thuisbasis zou behouden. In 2002 werd de nieuwbouw in gebruik genomen.

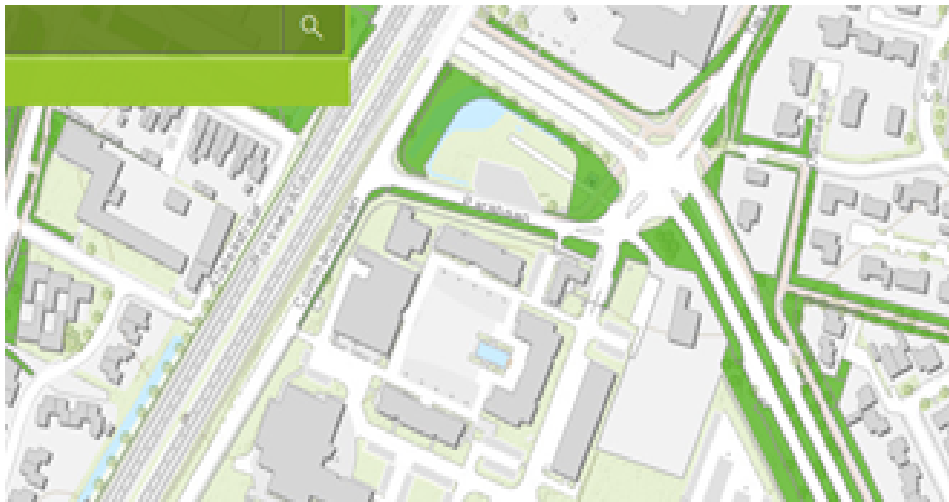
Het huidige architectuurbeeld van de kazerne is sober en enkele gebouwen vertonen een afwijkende architectuur. In het noordelijk deel van de kazerne zijn de gebouwen in een carré-achtige omgeving gesitueerd. De gebouwen in het zuiden vormen een minder samenhangend geheel. In 2005 heeft Defensie ten oosten van de bestaande kazerne een stuk tuinbouwgrond van circa 2,26 ha aangekocht, dat toegevoegd werd aan de kazerne en waarop in de jaren daarna het kazerneterrein verder werd uitgebreid.

Omstreeks 2017 ontstond wederom een mogelijkheid om gronden aan te kopen. Het ging om de gronden van een voormalig tuinbouwbedrijf. Deze gronden hadden in het ter plaatse geldende bestemmingsplan Kortendijksestraat-Zundertseweg van 2013 nog een agrarische bestemming gekregen in afwachting van een meer geëigende bestemming voor deze gronden. Ook slaagde het Rijksvastgoedbedrijf er in de woning met bijbehorende gronden Parabaan 16 aan te kopen. Aldus ontstond een logisch afgebakend terrein.

3.3 Functionele analyse

Op de gronden van het plangebied is alleen een kazerne gevestigd. In het noordelijk deel van het plangebied zijn op de gronden gelegen tussen de Burgemeester Schneiderlaan en de Parabaan een retentievijver en een bergbezinkbassin gesitueerd. Deze gronden maken ook onderdeel uit van de hoofdgroenstructuur van Roosendaal. Een bergbezinkbassin is een betonnen bak die onder het maaiveld is aangelegd en heeft als doel om de berging van de riolering van de wijk Kortendijk te vergroten, om overloop van rioolwater in oppervlaktewater te voorkomen. De gemeente moet altijd bij het bassin kunnen komen in verband met onderhoud of eventuele storingen, reden waarom het perceel onbebouwd en ongebruikt dient te blijven.

De aangekochte gronden hebben een agrarische bestemming en het perceel Parabaan 16 een woonbestemming.

Hoofdgroenstructuur omgeving Parabaan

3.4 Groen en water

Binnen het plangebied is een groot aantal bomen aanwezig. Hiervan zijn er drie monumentaal. De grond waarop de uitbreiding gerealiseerd wordt, bestaat uit een grasveld met een smalle struweelhaag en een droge greppel. De greppel ligt op de westelijke grens met de huidige bebouwing.

3.5 Verkeer

Het plangebied wordt omsloten door de Commandobaan en de Burgemeester Schneiderlaan. De hoofdingang van de kazerne bevindt zich aan de Parabaan, die direct aansluit op de Burgemeester Schneiderlaan.

Aan de Commandobaan, parallel gesitueerd aan de A58, was tot de 'grote verbouwing' begin deze eeuw de hoofdingang van de Engelbrecht van Nassaukazerne gesitueerd. Inmiddels is de Commandobaan nu voornamelijk bedoeld als ontsluitingsroute voor langzaam verkeer. Doorgaand autoverkeer is niet meer mogelijk.

De kazerne heeft een nood-/crashuitgang aan de Kortendijksestraat. Deze wordt slechts in uiterste gevallen gebruikt. De Kortendijksestraat is een radiaal en maakt deel uit van een veelgebruikte fietsroute van en naar het centrum van Roosendaal, via de Visdonktunnel die aansluit op de Burgerhoutsestraat.

De Kortendijksestraat maakt onderdeel uit van het historische stratenpatroon van Roosendaal. Sinds de ontwikkeling van de wijk Kortendijk fungeert de straat vooral als fietsverbinding van en naar de binnenstad vanuit de wijk Kortendijk en in mindere mate vanuit Langdonk. Ook de Parabaan maakt vroeger onderdeel uit van het historisch stratenpatroon (Voorstraat). Als gevolg van de aanleg van de Ceintuurbaan is de Parabaan afgesneden van de Voorstraat en later aan de andere zijde als gevolg van de aanleg van de Burgemeester Schneiderlaan en de realisering van de woonwijk Kortendijk.

Hoofdstuk 4 Onderzoeken

4.1 Bedrijven- en milieuzonering

Toetsingskader

Milieuzonering is het aanbrengen van een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming of vergroting van de kwaliteit van de leefomgeving.

Milieuzonering beperkt zich in het algemeen tot de milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie: geur, stof, geluid en gevaar. Voor een verantwoorde inpassing van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (hierna: VNG) van de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' in 2009 een geheel herziene uitgave opgesteld.

Richtafstanden

In de VNG-publicatie is een richtafstandenlijst opgenomen in relatie tot het omgevingstype rustige woonwijk. In deze lijst zijn bedrijven op grond van hun potentiële milieubelasting ingedeeld in zes categorieën. In tabel 1 zijn de milieucategorieën en richtafstanden uit de VNG-publicatie overgenomen.

Tabel 1 Milieucategorieën en richtafstanden

<i>Milieucategorie</i>	<i>Richtafstanden tot omgevingstype 'rustige woonwijk'*</i>
1	10
2	30
3.1	50
3.2	100
4.1	200
4.2	300
5.1	500
5.2	700
5.3	1000
6	1500

** indien de omgeving is te typeren als 'gemengd gebied', gelden kleinere richtafstanden, namelijk één afstandstap kleiner (Zie de VNG-publicatie, paragraaf 2.3.).*

De VNG-publicatie geeft richtafstanden, gebaseerd op de omgevingskwaliteit zoals die wordt nagestreefd in een rustige woonwijk. Indien de aard van de omgeving dit rechtvaardigt kunnen gemotiveerd kleinere richtafstanden worden aangehouden bij het omgevingstype 'gemengd gebied', dat gezien de aanwezige functiemenging of ligging nabij drukke wegen een hogere milieubelasting kent.

Omgevingstype 'rustige woonwijk'

Een 'rustige woonwijk' is een woonwijk die is (wordt) ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven en kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer. Een vergelijkbaar omgevingstype qua aanvaardbare milieubelasting is een rustig buitengebied (eventueel inclusief verblijfsrecreatie), een stiltegebied of een natuurgebied.

Omgevingstype 'gemengd gebied'

Een 'gemengd gebied' is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als 'gemengd gebied' worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen behoren eveneens tot het omgevingstype 'gemengd gebied'. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

Bestaande situatie (huidig kazerneterrein)

Het bestaande kazerneterrein kan worden ondergebracht bij SBI-code 8422 (uitgave 2008): Defensie-inrichtingen. De richtafstandenlijst in de VNG-publicatie geeft de volgende richtafstanden:

Omgevingstype 'rustige woonwijk'

Omschrijving	sbi-code	Geur (m)	Stof (m)	Geluid (m)	Gevaar (m)	Grootste afstand	Milieu cat.
Defensie-inrichtingen	8442	30	30	200 C	100	200 D	4.1

De C geeft aan dat bij deze milieubelastende activiteiten de voor geluid bepalende activiteiten meestal continu (dag en nacht) in bedrijf zijn;

De D geeft aan dat er sprake is van een grote variatie in activiteiten.

Aangezien er geen wijziging in de vigerende bestemming plaatsvindt, behoeft er in het kader van bedrijven en milieuzonering geen onderzoek te worden ingesteld naar de milieu-invloed van het bestaande kazernecomplex op de omgeving.

Nieuwe situatie (uitbreiding kazerneterrein)

De 'nieuwe situatie' betreft de uitbreiding van het kazernecomplex op naastgelegen gronden.

De milieu-invloed van de activiteiten binnen deze uitbreiding van het complex op de omgeving is niet groot en staat in geen verhouding tot de huidige milieu-invloed van het bestaande kazerneterrein op de omgeving. Gezien de beperkte milieu-invloed getuigt het niet van realiteitszin om hier uit te gaan van SBI-code 8442 en de daarbij behorende richtafstand van 200 meter. Derhalve is in dit advies uitgegaan van een beoordeling van de losse componenten, te weten het kantoor, opslaggebouw en de beide parkeerterreinen. Het legeringsgebouw wordt als niet-milieubelastend beschouwd.

Een kantoor wordt ondergebracht bij SBI-code 70: conerndiensten binnen eigen concern. Een gebouw ten behoeve van opslag wordt ondergebracht bij SBI-code 52109.B: opslaggebouwen (verhuur opslagruimte). Het parkeerterrein, zowel aan de noord- als aan de zuidzijde wordt ondergebracht bij SBI-code 5221.1: autoparkeerterreinen, parkeergarages.

De richtafstandenlijst in de VNG-publicatie geeft de volgende richtafstanden (zie ook bijlage 2):

Omgevingstype 'rustige woonwijk'

Omschrijving	sbi-code	Geur (m)	Stof (m)	Geluid (m)	Gevaar (m)	Grootste afstand	Milieu cat.
Overige zakelijke diensten: kantoren	70	0	0	10	0	10 D	1
Opslaggebouwen (verhuur opslagruimte)	52109.B	0	0	30 C	10	30 C	2
Autoparkeerterreinen, parkeergarage	5221.1	10	0	30 C	0	30	2

De C geeft aan dat bij deze milieubelastende activiteiten de voor geluid bepalende activiteiten meestal continu (dag en nacht) in bedrijf zijn;

De D geeft aan dat er sprake is van een grote variatie in activiteiten.

Ten aanzien van bovenstaande tabel wordt opgemerkt dat voor het parkeren van zware voertuigen zonder koelinstallaties (waaronder militaire vrachtwagens) geen richtafstanden zijn opgenomen.

De richtafstanden van 10 meter behorende bij de kantoren en 30 meter behorende bij het opslaggebouw reiken niet over de perceelsgrens van het terrein van de commandokazerne. Vanuit de optiek van bedrijven en milieuzonering is er geen bezwaar tegen het oprichten van kantoren en de opslaggebouwen binnen het kazerneterrein.

De richtafstand van 30 meter behorende bij het autoparkeerterrein ten zuiden van de huidige bebouwing reikt over de woningen met bijbehorende tuinen aan de noordzijde van de Kortendijksestraat. In de optiek van bedrijven en milieuzonering is dit een aandachtspunt bij de realisatie van de uitbreiding van de kazerne.

Conclusie

Voor wat betreft de geplande uitbreiding van het terrein van de kazerne is het wenselijk rekening te houden met de situering van functies met een milieu-uitstoot aan de zuidzijde van de locatie waar deze grenst aan bestaande woningen.

De geluidsbelasting in de omgeving vanwege de Engelbrecht van Nassaukazerne

Er is onderzoek verricht naar de te verwachten geluidsbelastingen, die veroorzaakt worden door het gebruik van de kazerne. In dit onderzoek komen de volgende aspecten aan de orde:

- het inventariseren van alle relevante geluidbronnen, evenals de alle relevante bedrijfssituaties;
- het bepalen van de relevante geluidvermogenenniveaus van de representatieve geluidbronnen. Deze bronvermogens zijn gebaseerd op metingen door derden, literatuur- en ervaringsgegevens;
- het, met behulp van een overdrachtsmodel, bepalen van de geluidbelasting ter plaatse van de gevels van de omliggende woningen en andere gevoelige bestemmingen;
- het toetsen van de bepaalde geluidbelastingen aan de van toepassing zijnde richtwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau en het maximale geluidniveau;
- het globaal aangeven van voorzieningen/maatregelen indien niet kan worden voldaan aan de richtwaarden.

De volgende conclusies vloeien voort uit het onderzoek:

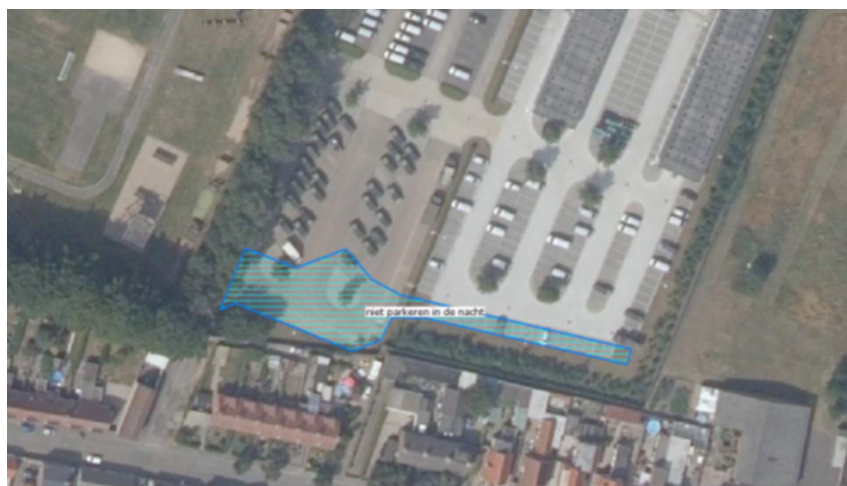
- **Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau**

Uit de rekenresultaten blijkt dat voldaan wordt aan de richtwaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau uit stap 2 uit de VNG-publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering', zoals deze gelden voor een gemengd gebied.

- **Maximale geluidniveaus**

Uit de rekenresultaten blijkt dat de grenswaarde voor het maximale geluidniveau in de nachtperiode de richtwaarde voor het maximale geluidniveau in de nachtperiode uit stap 2 uit de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering', zoals dit geldt voor een gemengd gebied, met 4 dB overschreden worden.

De overschrijding wordt veroorzaakt door parkeeractiviteiten in de nachtperiode op een reeds bestaand parkeerterrein (het gaat dan om het gedurende de nachtperiode starten van auto's en/of het sluiten van aanschroefdelen van auto's). Indien op het deel van de inrichting, dat in onderstaande afbeelding grafisch is aangeduid, in de nachtperiode de zojuist genoemde activiteiten niet plaatsvinden, zal er geen sprake meer zijn van een overschrijding van grens- en richtwaarde voor het maximale geluidniveau in de nachtperiode.

- **Verkeersaantrekkende werking**

De voorkeursgrenswaarde uit de 'Schrikkelcirculaire' van 50 dB(A) etmaalwaarde door het verkeer van en naar de inrichting op de openbare weg wordt ter plaatse van de woning Cameedijk 13 met maximaal 1 dB overschreden. Een geluidsbelasting van 51 dB(A) etmaalwaarde voor de verkeersaantrekkende werking wordt toelaatbaar geacht omdat de geluidbelasting vanwege de

maatgevende weg 14 dB meer bedraagt dan de geluidbelasting vanwege de verkeersaantrekkende werking. Bovendien bedraagt de overschrijding van de voorkeursgrenswaarde maximaal 1 dB en bedraagt gezien de staat van de woning de geluidwering van de betreffende woning minimaal 16 dB.

Het onderzoek is als bijlage bij deze toelichting gevoegd.

4.2 Luchtkwaliteit

Toetsingskader

Het wettelijke kader voor de luchtkwaliteit is gegeven in de volgende documenten:

- de Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen), hierna te noemen de Wm;
- het 'Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)', hierna te noemen het Besluit nibm;
- de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)', hierna te noemen de Regeling nibm;
- de 'Regeling projectsaldering luchtkwaliteit 2007';
- de 'Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007';
- het 'Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)'.

Een vaststelling van een bestemmingsplan betreft de uitoefening van een bevoegdheid als bedoeld in artikel 5.16, tweede lid, van de Wet milieubeheer (Wm) die gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit. Op grond van artikel 5.16, eerste lid, van de Wm is vaststelling van het bestemmingsplan mogelijk, indien aannemelijk is gemaakt dat:

- als gevolg van het plan, al dan niet nadat maatregelen zijn getroffen, de grenswaarden niet worden overschreden (artikel 5.16, eerste lid, sub a, van de Wm);
- als gevolg van het plan de concentratie van stoffen in de buitenlucht per saldo verbetert of ten minste gelijk blijft (artikel 5.16, eerste lid, sub b1 van de Wm);
- als gevolg van het plan bij een beperkte toename van de concentratie van stoffen in de buitenlucht, door een met de activiteiten samenhangende maatregel of optredend effect, de luchtkwaliteit per saldo verbetert (artikel 5.16, eerste lid, sub b2 van de Wm);
- als gevolg van het plan, al dan niet nadat maatregelen zijn getroffen, de toename van stoffen waarvoor grenswaarden zijn gesteld 'niet in betekenende mate bijdraagt' aan de concentratie in de buitenlucht (artikel 5.16, eerste lid, sub c van de Wm); of
- het te nemen besluit een besluit is dat genoemd of beschreven is in of betrekking heeft op een ontwikkeling of voorgenomen besluit welke is genoemd of beschreven in, dan wel past binnen of in elk geval niet in strijd is met een door de Minister of andere bestuursorganen vastgesteld programma dat is gericht op het bereiken van de grenswaarden (artikel 5.16, eerste lid, sub d van de Wm).

Voor de kwaliteit van de buitenlucht gelden de in bijlage 2 van de Wm opgenomen grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide (NO₂), stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM₁₀ en PM_{2,5}), lood, koolmonoxide en benzeen. Voor de toegestane hoeveelheid PM₁₀, PM_{2,5} en NO₂ in de lucht zijn in de Wm de volgende grenswaarden gesteld die in acht genomen moeten worden:

- voor NO₂ geldt een grenswaarde van 40 microgram per kubieke meter lucht als jaargemiddelde concentratie en maximaal 18 dagen per jaar mag het uurgemiddelde concentratie van NO₂ groter zijn dan 200 microgram per kubieke meter lucht;
- voor fijn stof (PM₁₀) geldt een grenswaarde van 40 microgram per kubieke meter lucht als jaargemiddelde concentratie en maximaal 35 keer per jaar mag de etmaalgemiddelde concentratie van PM₁₀ groter zijn dan 50 microgram per kubieke meter lucht;
- voor ultra fijn stof (PM_{2,5}) geldt een grenswaarde van 25 microgram per kubieke meter lucht als jaargemiddelde concentratie.

In het Besluit gevoelige bestemmingen is bepaald dat bepaalde bestemmingen niet mogen worden gerealiseerd binnen een zone van 300 meter langs rijkswegen en binnen een zone van 50 meter langs provinciale wegen, gemeten vanaf de rand van de weg, indien in een dergelijke zone de grenswaarden voor PM₁₀ of NO₂ (dreigen te) worden overschreden. Het gaat om gebouwen die geheel of gedeeltelijk zijn bestemd of in gebruik zijn ten behoeve van basisonderwijs, voortgezet onderwijs of overig onderwijs aan minderjarigen, kinderopvang, verzorgingstehuis, verpleegtehuis of bejaardentehuis.

Situatie ter plaatse

Met het bestemmingsplan wordt nieuwbouw zoals bijvoorbeeld in de vorm van een legeringsgebouw of een kantoor mogelijk gemaakt. Deze functies behoren niet rechtstreeks tot de categorieën die genoemd zijn in de Regeling 'Niet in betekenende mate'. Om die reden is middels de NIBM-tool bepaald of er vanuit luchtkwaliteit aandachtspunten gelden voor de planvorming. Voor het totale plangebied wordt op drukke dagen rekening gehouden met een verkeersaantrekkende werking van circa 1.000 motorvoertuigbewegingen. De uitbreiding die met dit bestemmingsplan wordt mogelijk gemaakt, voorziet slechts in een deel van deze verkeersbewegingen. Worst-case is het totale aantal verkeersbewegingen doorgerekend.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

Jaar van planrealisatie	2020
Extra verkeer als gevolg van het plan	
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)	1009
Aandeel vrachtverkeer	1,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	
NO ₂ in µg/m ³	0,88
PM ₁₀ in µg/m ³	0,17
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³	1,2
Conclusie	
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig	

Uit de NIBM tool blijkt dat de bijdrage van het verkeer niet in betekenende mate bijdraagt. Vanuit het aspect luchtkwaliteit geldt daarmee geen nadere onderzoeksplicht.

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is de luchtkwaliteit ter plaatse van het plangebied bepaald met de monitoringstool van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit. Met behulp van de monitoringstool kan inzicht worden gekregen in de concentraties van de luchtverontreinigende stoffen waarvoor grenswaarden zijn opgenomen in de Wet milieubeheer. Uit de monitoringstool volgt dat ter plaatse van het plangebied zowel in de huidige situatie als voor 2020 de jaargemiddelde concentraties van NO₂ en PM₁₀ ruimschoots onder de grenswaarden van 40 microgram per kubieke meter lucht liggen. Het aantal dagen per jaar dat de etmaalgemiddelde concentratie van PM₁₀ groter is dan 50 microgram per kubieke meter lucht ligt eveneens ruimschoots onder de grenswaarde van 35 dagen per jaar.

De grenswaarde van 25 microgram per kubieke meter lucht als jaargemiddelde concentratie voor PM_{2,5} wordt eveneens niet overschreden.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de vaststelling van het bestemmingsplan.

4.3 Geur

Toetsingskader

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) beschermt geurgevoelige objecten tegen geurhinder uit dierverblijven van veehouderijen. De Wgv vormt dan ook het toetsingskader voor dit aspect bij aanvragen van veehouderijen om een omgevingsvergunning (activiteit milieu). Deze aanvragen worden getoetst aan geurbelastings- en/of afstandsnormen. De Wgv maakt daarbij onderscheid tussen dieren met geuremissiefactoren en dieren zonder geuremissiefactoren. Voor dieren met geuremissiefactoren gelden normen voor geurbelasting en minimumafstanden voor (voormalige)

bedrijfswoningen bij andere veehouderijen. Voor dieren zonder geuremissiefactoren gelden alleen minimumafstanden. Het Activiteitenbesluit milieubeheer bevat vergelijkbare bepalingen voor veehouderijen die geen omgevingsvergunning voor de activiteit milieu nodig hebben.

Daarnaast is de Wgv van belang bij de beoordeling van ruimtelijke plannen (de zogenaamde omgekeerde werking). Bij deze beoordeling moeten twee aspecten bekeken worden. Ten eerste moet gemotiveerd worden dat er niemand onevenredig in zijn belangen geschaad wordt (belang omliggende veehouderijen). Ten tweede is het in het kader van een goede ruimtelijke ordening van belang dat ter plaatse een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd (belang geurgevoelig object).

De Wgv stelt gemeenten in staat om middels gemeentelijk geurbeleid te sturen op geuremissies afkomstig uit stallen bij veehouderijen en daarmee op de geurbelasting op de omgeving. Dit geurbeleid bestaat uit een geurverordening en een geurgebiedsvisie. De geurverordening bevat de geur- en afstandsnormen waaraan getoetst wordt in het kader van vergunningverlening. De geurgebiedsvisie bevat de onderbouwing bij deze normen en de uitgangspunten van het gemeentelijke geurbeleid.

Gemeentelijk geurbeleid

De gemeente Roosendaal heeft geen eigen geurbeleid vastgesteld. Dat betekent dat de geurnormen en –afstanden uit de Wet geurhinder en veehouderij van toepassing zijn. Het plangebied is conform de wet gelegen buiten een concentratiegebied, binnen de bebouwde kom. Ter plaatse geldt dan een geurnorm van 2,0 odour units per kubieke meter lucht en een afstandsnorm van 100 meter voor veehouderijen waar dieren zonder geuremissiefactor worden gehouden.

Situatie ter plaatse

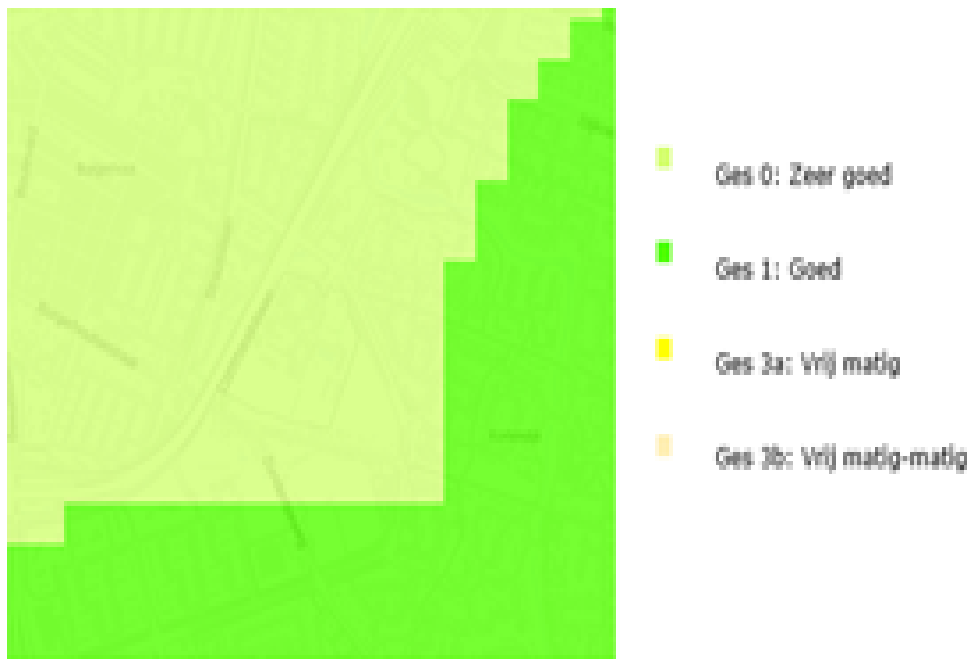
Met het bestemmingsplan wordt het mogelijk om militaire gebouwen te realiseren, waaronder legeringsgebouwen en/of kantoren. Dit zijn geurgevoelige functies in de zin van de Wet geurhinder en veehouderij.

Belang omliggende veehouderijen

In het plangebied bevinden zich geen veehouderijen of inrichtingen waar landbouwhuisdieren worden gehouden. De dichtstbijzijnde veehouderij is gelegen aan de Krampenloop 23 op circa 1.250 meter van het plangebied. Gelet op de afstand in relatie tot de geuremissie kan gesteld worden dat ter plaatse van het plangebied voldaan wordt aan de geurnorm van 2,0 odour units per kubieke meter lucht of aan de vaste afstand. Agrarische bedrijven worden bovendien niet beperkt in hun bedrijfsvoering, mede omdat andere geurgevoelige objecten op kortere afstand zijn gelegen.

Woon- en leefklimaat

In afbeelding 2 (bron: Atlas Leefomgeving) is de GES score (gezondheidseffectscreening-score) voor geur in beeld gebracht. Het plangebied heeft een GES score 1 (goed). Hieruit blijkt dat 0-5% van de mensen die gevraagd wordt in een enquête aangeeft dat zij soms of vaak last hebben van geurhinder. Hieruit blijkt dat het woon- en leefklimaat op basis van de achtergrondbelasting geur ter plaatse van het plangebied als goed te kwalificeren is.

GES-score geur (Atlas Leefomgeving)

Conclusie

Het aspect geur veehouderij vormt geen belemmering voor de vaststelling van het bestemmingsplan.

4.4 Externe veiligheid

Inleiding

Externe veiligheid richt zich op het beheersen van activiteiten die een risico voor de omgeving kunnen opleveren, zoals milieurisico's, transportrisico's en risico's die kunnen optreden bij de productie, het vervoer en de opslag van gevaarlijke stoffen in inrichtingen. Bij de (her)inrichting van een gebied bepaalt de externe veiligheidssituatie mede de ruimtelijke mogelijkheden. Binnen het vakgebied externe veiligheid wordt er onderscheid gemaakt in drie soorten risicobronnen, namelijk transportroutes (weg, water en spoor) inrichtingen met gevaarlijke stoffen en buisleidingen waardoor gevaarlijke stoffen worden getransporteerd.

Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet onderzoek gedaan worden naar het plaatsgebonden risico en het groepsrisico van de aanwezige risicobronnen.

Het plaatsgebonden risico ($PR10^{-6}$) is een (berekende) afstand vanaf een risicobron waarbinnen de kans om te overlijden vanwege een ongeval met de aanwezig gevaarlijke stoffen meer dan 1 op een miljoen jaar is. Binnen deze afstand mogen geen kwetsbare objecten aanwezig zijn of worden opgericht binnen het bestemmingsplan. Kwetsbare objecten zijn bijvoorbeeld grote kantoren, kinderdagverblijven e.d.

Het groepsrisico is een berekende waarde die aangeeft of er mogelijk sprake is van veel slachtoffers bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Om het groepsrisico te berekenen is er inzicht noodzakelijk in de aanwezige populatie binnen het bestemmingsplan en de omgeving ervan.

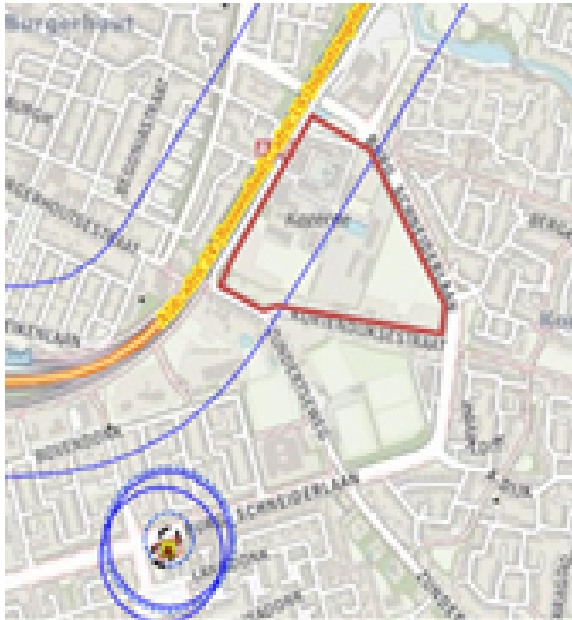
Besluit externe veiligheid inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) verplicht het bevoegde gezag Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en Wet ruimtelijke ordening (Wro) – in dezen de gemeente en de provincie – afstanden aan te houden tussen gevoelige objecten en risicovolle bedrijven. Het Bevi heeft onder meer tot doel om bij nieuwe situaties toetsing aan de risiconormen te waarborgen. Het Bevi is van toepassing op vergunningplichtige risicovolle bedrijven en de nabijgelegen, al dan niet geprojecteerde (beperkt) kwetsbare objecten. In artikel 2, lid 1 van het Bevi is opgesomd wat wordt verstaan onder risicovolle bedrijven. Voor de toepassing van het Bevi wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

Voor de risico-inventarisatie is uitgegaan van de navolgende informatiebronnen:

- Professionele risicokaart provincie Noord-Brabant;
- Informatie gemeente Roosendaal (RRGS);
- Regeling Basisnet.

In de volgende afbeelding is een deel van de EV-signaleringskaart weergegeven van gemeente Roosendaal. De ligging van het plangebied is hierin weergegeven.

Risicobronnen en plangebied (bron: EV-signaleringskaart)

Om te bepalen of er in de directe omgeving bedrijven zijn gelegen waarop het Bevi van toepassing is, zijn het Register risicosituaties gevaarlijke stoffen (RRGS) en de professionele risicokaart geraadpleegd. Het RRGS is een centraal landelijk register met gegevens over risicosituaties die in Nederland bestaan rond het gebruik, de opslag en het vervoer van gevaarlijke stoffen. De professionele risicokaart laat zien waar risicobronnen liggen. Hieruit blijkt dat het plangebied buiten het invloedsgebied van risicovolle inrichtingen is gelegen.

In de nieuwe functies wordt bovendien geen opslag van gevaarlijke stoffen voorzien.

Transportassen

Met het in werking treden van de Wet basisnet is ook Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) in werking getreden. Beoordeling van de risico's veroorzaakt door het vervoer van gevaarlijke stoffen over het spoor, water en de weg, vindt vanaf deze datum plaats aan de hand van de Wet basisnet. Hierin zijn grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico, en richtlijnen voor de toepassing van de rekenmethodiek en de verantwoording van het groepsrisico opgenomen.

Wat de berekening van het groepsrisico betreft, dient voor bestemmingsplannen, wijzigings- en uitwerkingsplannen en dergelijke die ter inzage worden gelegd en die betrekking hebben op de omgeving van de in de bijlagen van de in de Regeling basisnet genoemde transportassen, uit te worden gegaan van de in de bijlage vermelde vervoerscijfers. Die vervoerscijfers zijn gebaseerd op een maximale benutting van de groei ruimte voor het vervoer. Bij de vaststelling van het ruimtelijke besluit dient het groepsrisico te worden verantwoord.

Bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen langs transportassen die deel uitmaken van het basisnet weg, water en/of spoor, kan de berekening van het plaatsgebonden risico achterwege blijven. Hiervoor gelden namelijk de afstanden in bijlage I, II en III van de Regeling basisnet. Op deze afstanden mag het plaatsgebonden risico vanwege het vervoer van gevaarlijke stoffen niet meer bedragen dan 10^{-6} per jaar. Voor basisnet weg geldt bijvoorbeeld dat daar waar in bijlage I de afstand '0' is vermeld, het

plaatsgebonden risico vanwege het vervoer op het midden van de weg niet meer mag bedragen dan 10^{-6} per jaar.

Vanaf het moment dat het Bevt in werking is getreden, moet voor sommige transportassen rekening worden gehouden met het plasbrandaandachtsgebied (PAG). Het PAG is het gebied tot 30 meter van de transportas waarin, bij de realisering van nieuwe kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten, rekening dient te worden gehouden met de effecten van een plasbrand. Voor bijvoorbeeld een rijksweg wordt de 30 meter voor het PAG gemeten vanaf de rechterrاند van de rechterrijstrook. In het Bouwbesluit is beschreven aan welke voorwaarden het bouwen binnen een PAG moet voldoen.

Als binnen het invloedsgebied van een transportas nieuwe ontwikkelingen zijn voorzien en er een overschrijding van de oriënterende waarde van het groepsrisico of een significante stijging van het groepsrisico optreedt, dient bij de vaststelling van het ruimtelijke besluit, het groepsrisico te worden verantwoord. Volgens het Bevt gelden geen beperkingen voor het ruimtegebruik voor het gebied dat verder ligt dan 200 m van de transportas. Ten aanzien van de verantwoording dient niet alleen het invloedsgebied van de maatgevende vervoersklasse (GF3: brandbaar gas) voor het groepsrisico te worden beschouwd, maar ook de effectafstand die wordt gegenereerd door overige stoffen die over het wegvak worden vervoerd. Het invloedsgebied kan dus verder reiken dan 200 meter. Als dat het geval is en het invloedsgebied reikt tot over het plangebied, dan moeten wel maatregelen worden overwogen. Bijvoorbeeld in het kader van zelfredzaamheid.

Het Bevt is ook van toepassing op transportassen die niet onder het basisnet vallen. Het plaatsgebonden risico kan worden berekend of worden bepaald met toepassing van de vuistregels uit de Handleiding risicoanalyse transport (Hart). Ook hier gelden geen beperkingen voor ruimtegebruik voor het (plan)gebied dat verder ligt dan 200 meter van de transportas.

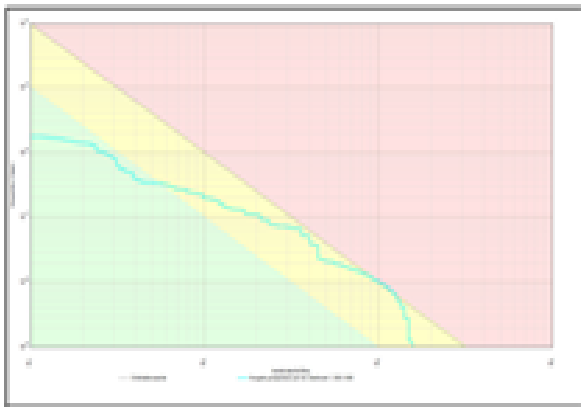
In de omgeving van het plangebied liggen de volgende relevante transportroutes:

- De Rijksweg A58;
- Het spoortraject Roosendaal - Bergen op Zoom/Essen.

Rijksweg A58

Op korte afstand van het plangebied is de A58 gelegen. Over deze rijksweg worden gevaarlijke stoffen vervoerd. Dit traject van de A58 (B114) heeft geen PR 10^{-6} contour. Het traject heeft wel een plasbrandaandachtsgebied van 30 meter, gemeten uit de buitenste rijstrook. Dit plasbrandaandachtsgebied overlapt een deel van het plangebied. Omdat er binnen dit deel geen ontwikkelingen worden voorzien en het dus uitsluitend gaat om een bestaande situatie, is nader onderzoek niet noodzakelijk.

Het plangebied ligt ongeveer voor de helft binnen de 200 meter-zone van de rijksweg. Dit is de zone waar conform artikel 8 van het Bevt ingegaan dient worden op de waarde van het groepsrisico. Omdat er binnen deze zone van 200 meter geen nieuwe ontwikkelingen worden mogelijk gemaakt, waar (extra) personen verblijven, kan volstaan worden met de reeds bekende informatie. Voor het naastgelegen bestemmingsplan 'Langdonk' is in 2011 een QRA uitgevoerd. Op basis van het risicoplafond van 4.000 transporten GF3, bedraagt het groepsrisico $1,11 \times OW$. Uit tellingen in 2019 bleek dat het aantal transporten brandbare gassen per jaar circa 3.600 is.

Omdat er geen ontwikkelingen worden voorzien binnen het gebied van 200 meter en het groepsrisico als gevolg van het plan niet toeneemt, wordt het niet zinvol geacht om in te gaan op maatregelen. Een beschrijving van de aspecten bestrijdbaarheid en zelfredzaamheid is wel noodzakelijk. Hiervoor wordt aangesloten bij de standaard verantwoording en het standaard advies.

Het spoortraject is gelegen op een afstand van meer dan 200 meter van het plangebied. Daarom zijn er geen belemmeringen ten aanzien van het plaatsgebonden risico en is het groepsrisico niet beschouwd. Omdat het plangebied wel is gelegen binnen het invloedsgebied van toxische scenario's, kan volstaan worden met een zogenaamde beperkte verantwoording waarbij aandacht wordt besteed aan hulpverlening, bestrijdbaarheid en zelfredzaamheid in geval van een calamiteit. Hiervoor wordt korthedshalve verwezen naar de standaard verantwoording groepsrisico.

Buisleidingen

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) in werking getreden. Het externe veiligheidsbeleid voor buisleidingen is daarmee in lijn gebracht met het beleid voor inrichtingen en voor vervoer van gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor.

Om te bepalen of er in het plangebied of in de directe omgeving buisleidingen zijn gelegen is de professionele risicokaart geraadpleegd. Hieruit is gebleken dat het plangebied niet gelegen is binnen het invloedsgebied van planologisch relevante leidingen met gevaarlijke stoffen.

Verantwoording groepsrisico

Omdat het plangebied gelegen is binnen het invloedsgebied van twee transportroutes dient een verantwoording groepsrisico te worden opgesteld. Omdat voor de beschreven risicobronnen een beperkte verantwoordingsplicht volstaat, wordt korthedshalve verwezen naar de standaard verantwoording en het standaard advies, zoals opgenomen als bijlage bij deze toelichting.

Conclusie

Vanuit externe veiligheid zijn er geen belemmeringen voor de vaststelling van het bestemmingsplan.

4.5 Stikstofdepositie

Toetsingskader

Natura 2000-gebieden zijn gebieden met een Europese beschermingsstatus. Veel van die gebieden in Nederland zijn gevoelig voor stikstofdepositie en overbelast door een teveel aan stikstof. Het is verboden zonder vergunning ingevolge de Wet natuurbescherming (Wnb-vergunning) projecten te realiseren die geleid op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstrend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen.

In 2015 is het Programma Aanpak Stikstof (PAS) in werking getreden. Dit programma heeft tot doel de effecten van stikstofdepositie op beschermde waarden weg te nemen en ruimte voor ontwikkeling te creëren door:

- emissie van stikstof (ammoniak en stikstofoxiden) te verminderen (bronmaatregelen), en
- (herstel)maatregelen in de Natura 2000-gebieden.

Op 29 mei 2019 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een uitspraak gedaan dat het PAS niet als basis gebruikt mag worden voor toestemming voor activiteiten. De passende beoordeling van het PAS bevat niet de vereiste motivering om depositieruimte uit te geven voor toestemmingsbesluiten en om activiteiten toe te staan zonder toestemmingsbesluit.

Daarom dient voor nieuwe of gewijzigde projecten onderzocht te worden of er sprake kan zijn van een mogelijk significant effect door depositie van stikstof op relevante Natura 2000-gebieden. Een project dat meer dan 0,00 mol/ha/jaar bijdraagt aan de stikstofdepositie op een overbelast stikstofgevoelig habitattype of leefgebied heeft in potentie een significant effect waarvoor een Wnb-vergunning moet worden aangevraagd.

Situatie ter plaatse

Het dichtstbijzijnde Natura-2000 gebied is gelegen op circa 8,3 kilometer. Het gaat om het Natura-2000 gebied Brabantse Wal.

Het plan genereert in twee fases stikstof. In de aanlegfase en in de gebruiksfase.

Aanlegfase

In de aanlegfase veroorzaakt het gebruik van mobiele werktuigen, zoals bouwkranen, graafmachines, vrachtwagens en dergelijke stikstof. Het gehanteerde rekenjaar is 2021. Worst-case wordt ervan uitgegaan dat alle bouwwerkzaamheden in 2021 worden uitgevoerd. Wanneer een deel van de bouw plaatsvindt in een ander jaar, is dit alleen maar gunstiger voor de hoogste hoeveelheid emissie in een jaar.

Voor de aanlegfase (bouwphase) is rekening gehouden met een geschat verbruik van 30.000 liter brandstof per jaar. Als uitgangspunt wordt aangehouden dat de mobiele werktuigen uit stageklasse IIIA komen, hetgeen reëel wordt geacht gezien economische en technische levensduur van de mobiele werktuigen. Het verbruik van 30.000 liter is als volgt verdeeld:

- 130-560 kW, bouwjaar 2006, 20.000 liter brandstof. Uitgaande van een gemiddeld verbruik van 20 liter brandstof per uur, kunnen deze werktuigen worden ingezet voor in totaal 1.000 uur.
- 75- 130 kW, bouwjaar 2007, 10.000 liter brandstof. Uitgaande van een gemiddeld verbruik van 10 liter per uur, kunnen deze werktuigen worden ingezet voor in totaal 1.000 uur.

Deze mobiele werktuigen zijn ingevoerd als vlakbron. De totale emissie bedraagt circa 340 kg NO_x in het rekenjaar 2021. In werkelijkheid worden mogelijk ook stageklasse IV mobiele werktuigen ingezet, die ook een lager gemiddelde brandstofverbruik kennen.

Daarnaast is rekening gehouden met 400 vrachtwagenbewegingen per jaar voor het afleveren en ophalen van materiaal en materieel en 30 motovoertuigbewegingen licht verkeer per etmaal voor het bouwpersoneel. De rijroute is ingevoerd tot de A58, daar waar het (vracht)verkeer met zekerheid zal opgaan in het heersende verkeersbeeld. Dit is een worst-case benadering.

Uit de berekeningen blijkt dat de aanlegfase een rekenresultaat oplevert dat 0,00 mol/ha/jaar bedraagt voor het rekenjaar 2021. De Aerius-berekening is als bijlage bij deze notitie gevoegd.

Gebruiksfase

De gebruiksfase is de fase waarin de functies worden gebruikt. Voor het kazerneterrein, een inrichting, is in het verleden nooit een Wnb-vergunning verleend. Om die reden wordt de totale bedrijfsvoering van het terrein meegenomen in deze beoordeling. Het gasverbruik in m³ per jaar bedraagt PM m³ per jaar voor het gehele kazerneterrein. De nieuwe gebouwen zullen niet worden aangesloten op het gasnetwerk, waardoor de emissie van stikstof uitsluitend veroorzaakt wordt door de verkeersaantrekkende werking. Voor het gasverbruik is uitgegaan van een emissie van 200 kg NO_x/jaar, wat overeenkomt met een verbruik van meer dan 200.000 m³ per jaar.

Worst-case is uitgegaan van de totale verkeersaantrekkende werking van het gehele kazerneterrein op een drukke dag. De berekening is uitgevoerd voor het rekenjaar 2021. De rijroute is ingevoerd tot de Strauslaan, omdat de personenauto's daar met zekerheid op zullen gaan in het heersende

verkeersbeeld. De totale emissie NO_x als gevolg van deze verkeersaantrekkende werking bedraagt circa 14 kg NO_x per jaar.

Uit de berekeningen blijkt dat de gebruiksfase een rekenresultaat oplevert dat 0,00 mol/ha/jaar bedraagt.

Conclusie en voorwaarden

Het projecteffect op de Natura 2000-gebieden ten gevolge van zowel de aanleg- als de gebruiksfase is gelijk aan 0,00 mol/ha/jaar, bij de genoemde uitgangspunten. Bij een dergelijke projectbijdrage zal het beoogde plan niet voor een significante toename in stikstofdepositie zorgen en kunnen negatieve effecten worden uitgesloten. Op basis van deze uitgangspunten in het onderzoek blijkt dat er geen Wnb-vergunning nodig is voor het aspect stikstof.

Op dit moment is nog geen aannemer in beeld en kunnen de exacte werkzaamheden nog lastig worden overzien. Indien ten tijde van de aanvraag omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen de ureninzet wezenlijk anders wordt ingeschat, wordt aanbevolen om een actualisatie te verrichten van de Aeries-berekening.

Het aspect stikstofdepositie vormt geen belemmering voor de vaststelling van het bestemmingsplan.

4.6 Geluid

Toetsingskader

In de Wet geluidhinder (Wgh) is bepaald dat voor locaties waar woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen kunnen worden gerealiseerd, de geluidbelasting wordt onderzocht binnen de zones behorende bij verkeerswegen, spoorwegen en industrieterreinen.

Situatie ter plaatse

Met het bestemmingsplan wordt de doorontwikkeling mogelijk van het kazerneterrein en kan nieuwe bebouwing zoals voor legering of kantoren worden gerealiseerd.

Een legeringsgebouw is geen geluidsgevoelige functie als bedoeld in de Wet geluidhinder. Omdat er evengoed overnacht wordt, is het vanuit een goede ruimtelijke ordening wel wenselijk om de geluidsbelasting op deze functie in beeld te brengen. De OMWB heeft voor de gemeente Roosendaal geluidskaarten opgesteld, waarin globaal de geluidsbelasting is op te maken.

Wegverkeer

In onderstaande afbeelding is de geluidsbelasting van de meest bepalende wegen opgenomen. Voor het kazerneterrein geldt dat de delen nabij de A58 en de B. Schneiderlaan een geluidsbelasting hebben van meer dan 63 dB. Het overige deel van het plangebied heeft een geluidsbelasting die ligt tussen de 53 en 63 dB. Dit is een geluidsbelasting die ligt binnen de te verlenen hogere grenswaarden in geval van geluidsgevoelige objecten (Wet geluidhinder). Door te werken met afscherming van gebouwen, gevelwering, afstand houden tot de geluidsbron zijn voldoende mogelijkheden om een goed binnenklimaat te kunnen realiseren. Deze geluidsbelasting wordt derhalve aanvaardbaar geacht voor de voorziene functies.

Railverkeer

Het plangebied is niet gelegen binnen de geluidzone van het spoor. Uit het onderzoek blijkt dat de geluidsbelasting als gevolg van het spoor ruim onder de 48 dB is gelegen. Vanuit spoorlawaai gelden derhalve geen belemmeringen.

Gezoneerde industrieterreinen

Het plangebied is niet gelegen binnen de geluidzone van een gezoneerd industrieterrein.

Conclusie

Vanuit de Wet geluidhinder zijn er geen belemmeringen voor de vaststelling van het bestemmingsplan. Een hogere waarden procedure is niet noodzakelijk, omdat er formeel niet getoetst hoeft te worden aan de Wet geluidhinder.

4.7 Bodem

Toetsingskader

De bodemkwaliteit vormt een belangrijk aspect bij bouwontwikkelingen. In het kader van het bestemmingsplan speelt de bodemkwaliteit bij ontwikkeling van ruimtelijke functies een belangrijke afweging.

Situatie ter plaatse

Voor dit bestemmingsplan zijn twee verkennende bodemonderzoeken uitgevoerd. Het onderzoek heeft betrekking op de locaties waar de nieuwe ontwikkelingen worden voorzien, te weten Parabaan 16 (oktober 2017) en het perceel C10740 (maart 2018). Voor deze onderzoeken wordt verwezen naar de bijlage.

Op het perceel van Parabaan 16 zijn enkele verhoogde waarden aangetroffen in de bovengrond en in het grondwater. Geadviseerd wordt om voor de bodemsanering van de aangetoonde PAK verontreiniging (ter hoogte van een ondergrondse olietank) in de grond een Plan van Aanpak ter accordering in te dienen bij het bevoegd gezag. De sanering van het perceel Parabaan 16 wordt na de sloop van de woning uitgevoerd.

Op basis van de resultaten van het verkennend bodemonderzoek voor het perceel C10740 zijn er vanuit milieuhygiënisch oogpunt redelijkerwijs geen bezwaren met betrekking tot de voorgenomen verwerving van de locatie te verwachten.

Conclusie

Voor dit bestemmingsplan is een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd. Ten tijde van het ontwerpbestemmingsplan wordt aanvullend onderzoek verricht.

4.8 MER

Toetsingskader

Op 1 april 2011 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage (Besluit Mer) in werking getreden. Een belangrijke wijziging betreft het indicatief maken van de drempelwaarden in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit Mer.

Concreet betekent dit dat het bevoegd gezag dient te bepalen in hoeverre de activiteiten geen aanzienlijke milieugevolgen hebben, ook wanneer de activiteiten (ruimschoots) onder de drempelwaarden zijn gelegen. Voor deze toetst wordt de term 'vormvrije m.e.r.-beoordeling' gehanteerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee conclusies leiden:

- Belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.-beoordeling noodzakelijk;
- Belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.-beoordeling plaatsvinden of er kan direct worden gekozen voor een milieueffectrapportage.

De toetsing in het kader van de vormvrije m.e.r.-beoordeling dient te geschieden aan de hand van de selectiecriteria in bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling. In deze bijlage staan drie hoofdcriteria centraal:

- De kenmerken van het project;
- De plaats van het project;
- De kenmerken van de potentiële effecten.

Situatie ter plaatse

Met dit bestemmingsplan wordt nieuwbouw mogelijk gemaakt zoals legeringsgebouwen en kantoren. Om te bepalen of een m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is, dient bepaald te worden (1) of de ontwikkeling de drempelwaarden uit lijst D van het Besluit m.e.r. overschrijdt, (2) of de ontwikkeling in een gevoelig gebied ligt en (3) of er belangrijke milieugevolgen zijn.

- Het plan kan gerekend worden tot de aanleg, wijziging of uitbreiding van een stedelijk ontwikkelingsproject (D11.2). In artikel 1.1.1, lid 1 onder i van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) staat het begrip stedelijke ontwikkeling gedefinieerd als: ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen. De bijbehorende drempelwaarde is een oppervlakte van 100 hectare of een bedrijfsvloeroppervlakte van 200.000 m² of meer.
- In onderdeel A van de bijlage bij het Besluit m.e.r. is bepaald wat verstaan wordt onder een gevoelig gebied. Als gevoelig gebied zijn gebieden aangewezen die beschermd worden op basis van natuurwaarden, landschappelijke waarden, cultuurhistorische waarden en waterwingebieden. Het plangebied behoort niet tot een dergelijk gebied.
- In de milieuparagraaf zijn de verschillende milieueffecten beschouwd. Hieruit blijkt dat er door onderhavig plan geen sprake zal zijn van belangrijke milieugevolgen.

Hoewel de drempelwaarde niet wordt gehaald, dient toch bepaald te worden of sprake is van relevante milieueffecten. Een zogenaamde vormvrije m.e.r.-beoordeling is dus aan de orde. In het onderstaande wordt hier beknopt op ingegaan.

Kenmerken van het project

Het project maakt nieuwbouw mogelijk in de vorm van gebouwen voor legering, kantoren, kantine, opslag enzovoorts. Met het project wordt met name een verkeersaantrekkende werking naar het plangebied gerealiseerd. Voor het overige gelden er geen noemenswaardige milieueffecten naar de omgeving toe. De extra verkeersaantrekkende werking is beperkt en betreft maximaal 200 motorvoertuigbewegingen per etmaal.

Plaats van het project

Het plangebied is gelegen in binnenstedelijk gebied en ligt dus in een omgeving waar verstedelijking reeds heeft opgetreden. Het plangebied is reeds bebouwd en voorheen in gebruik als bedrijfsperceel. Het gebied heeft geen cultuurhistorische waarde. Gebieden, die deel uit maken van Natura 2000 en Natuurnetwerk Nederland (NNN) liggen op ruime afstand.

De kenmerken van de potentiële effecten

Ten aanzien van de kenmerken van de potentiële effecten kan het volgende worden opgemerkt:

- De functies belemmeren omliggende woningen niet (zie akoestisch onderzoek);
- Het plan draagt niet in betekenende mate bij aan de luchtverontreiniging (zie hoofdstuk 4);
- Het plan kent vanuit stikstofdepositie geen significante effecten op Natura 2000-gebieden (hoofdstuk 5);
- Het plan realiseert een verkeersaantrekkende werking die past binnen de omgeving en waarbij het omliggende wegennet toereikend is;
- Er zijn geen nadelige effecten op de waterhuishouding in de omgeving;
- Het plan maakt geen risicobron mogelijk in het kader van externe veiligheid of zorgt niet voor een significante toename van het groepsrisico;
- Het plan leidt niet tot significante effecten op beschermde flora- en faunasoorten in of in de omgeving van het plangebied; PM: Check gemeente
- Het plan heeft geen onevenredige effecten op cultuurhistorie of archeologie;
- De voorziene functies zijn geen bodembelastende functie voor de bodemkwaliteit.

Uit de uitgevoerde onderzoeken en motiveringen blijkt dat het plan geen onevenredige milieueffecten heeft op de omgeving. Een m.e.r.-beoordeling is derhalve niet noodzakelijk.

Conclusie

Het plan wordt gerekend tot de activiteiten genoemd in de D 11.2 van de Bijlage bij het Besluit m.e.r. Het plan ligt onder de drempelwaarde van 100 hectare of een bvo van 200.000 m². Derhalve is een vormvrije m.e.r.-beoordeling opgesteld. Hieruit blijkt dat er geen sprake is van onevenredige milieueffecten op de omgeving. Er is derhalve geen m.e.r.-beoordeling of milieueffectrapportage noodzakelijk.

4.9 Belemmeringen

Er zijn geen belemmeringen zoals kabels en leidingen die de beoogde ontwikkelingen van de Engelbrecht van Nassaukazerne in de weg staan.

4.10 Stiltegebieden

Het plangebied is niet gelegen in of nabij een stiltegebied.

4.11 Water

4.11.1 Aanleiding

Sinds 1 november 2003 is het wettelijk geregeld dat in alle ruimtelijke plannen een watertoets dient te worden uitgevoerd. Het doel van de watertoets is in een vroeg stadium waterhuishoudkundige doelstellingen zichtbaar te maken en evenwichtig mee te nemen bij ruimtelijke plannen. Er wordt met name ingegaan op de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding en de beschrijving van de maatregelen die worden getroffen.

4.11.2 Proces

Sinds het voorjaar van 2003 worden in de gemeente Roosendaal alle nieuwe gemeentelijke ruimtelijke plannen besproken in het "Waterpanel Roosendaal". De werkwijze van het waterpanel is vastgelegd in het "Handboek bij de watertoets bij de Gemeente Roosendaal". Naast enkele gemeentelijke afdelingen nemen het waterschap en de vaste adviseurs van de Gemeente Roosendaal eenmaal per kwartaal deel aan het overleg. Het waterschap levert in dit overleg alle relevante waterhuishoudkundige informatie over het projectgebied en haar omgeving aan. Aan de hand van opmerkingen en aanvullingen van de waterbeheerder formuleert de gemeente een waterparagraaf bij de RO-procedure. Ook wordt de waterbeheerder de mogelijkheid geboden om tijdig zijn zienswijze te geven op concepten.

Indien de gemeente in de definitieve waterparagraaf afwijkt van het advies van het waterschap, wordt deze afwijking in de waterparagraaf expliciet gemotiveerd. Voor het opstellen van een waterparagraaf heeft het waterschap Brabantse Delta een "checklist Watertoets (maart 2006)" opgesteld. Deze checklist is opgenomen in het door het waterschap opgestelde document "Op weg naar het waterschap". In het geval van bestemmingsplannen geldt daarnaast de bijlage 'Aandachtspunten voor de toetsing van plankaart en voorschriften'. Alle in de checklist genoemde aspecten zijn beoordeeld en afgewogen en indien relevant beschreven in de waterparagraaf.

4.11.3 Beleid

Voor het rijksbeleid en het beleid van het waterschap wordt verwezen naar hoofdstuk 2 van deze toelichting.

4.11.4 Huidige situatie

Het plangebied bevindt zich ten zuidoosten van de kern van Roosendaal. Het gebied is gelegen tussen de woonwijken 'Kortendijk' en 'Langdonk'.

Riolering

Het gedeelte van het plangebied gelegen ten noorden van de Kortendijksestraat is gelegen in rioleringsgebied C7. In dit rioleringsgebied is een verbeterd gescheiden rioolstelsel aanwezig. Het gedeelte van het plangebied gelegen ten zuiden van de Kortendijksestraat is gelegen in rioleringsgebied A3 waar een gemengd rioolstelsel aanwezig is. Het plangebied is niet gelegen binnen een grondwaterbeschermingsgebied. In het plangebied zijn geen categorie A-watergangen aanwezig, wel liggen er binnen het plangebied een aantal sloten. Het plangebied ligt in het stroomgebied van de Molenbeek.

Uitbreidingslocatie Engelbrecht van Nassaukazerne

De uitbreidingslocatie van de Engelbrecht van Nassaukazerne is momenteel geheel onbebouwd. Het maaiveld van de kazerne varieert van circa 4,9 m + NAP op het noordelijk deel van het terrein tot 6,5 m +NAP op het zuidelijk deel van het terrein.

Bodemopbouw en grondwater

Op basis van de afkoppelkansenkaart van de gemeente Roosendaal zijn de bodemgesteldheid en grondwaterstanden geschikt voor infiltratie van regenwater. In het kader van het Waterhuishoudkundig plan is nader veldonderzoek gedaan. Hierin zijn de navolgende bevindingen opgenomen.

Bodemopbouw

Uit de boorbeschrijvingen kan worden afgeleid dat op de locatie tot minimaal 3,0 m-mv overwegend een matig siltig, zeer fijn zandige deklaag aanwezig is. In enkele boringen is een zwak zandige leemlaag aangetroffen. De aangetroffen bodemopbouw komt goed overeen met de regionale kenmerken van het gebied.

Grondwaterstanden

Uitgaande van de fluctuatie (tussen GHG en GLG) in een nabij gelegen TNO-peilbuis en op de onderzoekslocatie gemeten grondwaterstanden wordt verwacht dat de GHG en de GLG op de onderzoekslocatie respectievelijk circa 4,7 en 3,7 m +NAP bedragen. Verwacht wordt dat de gemiddelde grondwaterstand circa 4,2 m +NAP bedraagt.

Doorlatendheid

Op basis van de doorlatendheidsmetingen wordt verwacht dat de doorlatendheid van de onverzadigde zone (op een traject van circa 0,7 - 1,5 m-mv) over het algemeen matig tot slecht is en overwegend <0,1 m/dag bedraagt waar de bodem uit zeer fijn zand bestaat. Daar waar de bodem uit matig fijn zand bestaat wordt verwacht dat de doorlatendheid redelijk goed is en 4 à 5 m/dag bedraagt. Verwacht wordt dat de doorlatendheid van de verzadigde zone tussen 2 en 3 m-mv, overwegend matig tot redelijk is en 0,8 tot 1,5 m/dag bedraagt.

4.11.5 Toekomstige situatie

Engelbrecht van Nassaukazerne

Het Ministerie van Defensie is voornemens op basis van een structuurplan te komen tot een herinrichting van het kazerneterrein. Dit leidt tot een andere positionering van gebouwen en functies.

- Binnen de grenzen van het kazerneterrein dient voldoende berging te worden gerealiseerd. De berging dient vertraagd te lozen op het aanwezige schoonwaterriool.
- Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient de neerslag die afvloeit van 'schone' oppervlakken afzonderlijk ingezameld te worden. Voor het kazerneterrein geldt dat het huishoudelijk afvalwater middels een aparte vuilwaterleiding dient te worden afgevoerd naar het vuilwaterriool van het VGS-stelsel.
- Ten aanzien van het materiaalgebruik dienen geen uitlogende bouwmaterialen zoals lood, koper, zink en zacht PVC te worden toegepast. Deze stoffen kunnen zich ophopen in het water(bodem)systeem en hebben hierdoor een zeer nadelige invloed op de water(bodem)kwaliteit en ecologie.

Een en ander dient langs privaatrechtelijke weg te worden geregeld.

4.12 Flora en fauna

Toetsingskader

In een bestemmingsplan worden de beschermde natuurwaarden planologisch-juridisch veiliggesteld en wordt de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling getoetst aan de aanwezige natuurwaarden. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt in soort- en gebiedsbescherming. Soortbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet. Voor alle bestemmingsplannen geldt dat onderzoek moet worden uitgevoerd naar mogelijk beschermde plant- en diersoorten en de effecten van een ruimtelijke ingreep hierop. Gebiedsbescherming is geregeld via de Natuurbeschermingswet en de Wet ruimtelijke ordening. Vergelijkbaar met het onderzoek naar beschermde soorten, geldt voor alle bestemmingsplannen dat onderzoek moet worden uitgevoerd naar mogelijke gebiedsbescherming in of nabij het plangebied. Ook dienen eventuele effecten van een ruimtelijke ingreep op beschermde gebieden in kaart te worden gebracht.

Bestaande situatie

Het plangebied ligt in de kern van Roosendaal en maakt geen deel uit van natuurgebieden die beschermd zijn krachtens de Natuurbeschermingswet 1998. Ook maakt het plangebied geen deel uit van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Onderstaand wordt ingegaan op de gebieden die onderdeel zullen gaan uitmaken van het kazerneterrein. Voor deze gebieden is een tweetal rapportages vervaardigd met het oog op de natuurwaarden en de bescherming van soorten in het kader van de Wet natuurbescherming. Deze rapportages zijn beide vervaardigd door Ecogroen.

De 'Quickscan natuurtoets 2 percelen naast de EvN-kazerne te Roosendaal' dd. 29 januari 2020.
Deze rapportage heeft betrekking op de twee percelen die op onderstaand kaartje zijn aangegeven.

Resultaten en effectbeoordeling

- Binnen beide gebieden is geschikt leefgebied aanwezig voor kleine marterachtigen (bunzing, hermelijn en wezel), alpenwatersalamander en teunisbloempijlstaart.
- Binnen beide gebieden zijn geen potentiële verblijfplaatsen van vleermuizen aangetroffen. Van onmisbare foerageergebieden en/of vliegroutes is evenmin sprake. Wel wordt mogelijk de beplanting langs de Burgemeester Schneiderlaan gebruikt als (hetzij niet essentieel) vliegroute door vleermuizen.
- Binnen beide gebieden zijn geen jaarrond beschermde nesten van vogels aangetroffen of te verwachten. Wel zijn enkele algemeen voorkomende broedvogels aangetroffen of te verwachten zoals winterkoning, houtduif, tijaftaf, heggemus, zwartkop, groenling, roodborst en merel.
- Binnen beide gebieden zijn geen verblijfplaatsen of onmisbare foerageergebieden van beschermde vissen, reptielen of ongewervelden (niet-zijnde vlinders) aangetroffen of te verwachten die bescherming genieten.

Advies

- Vervolgonderzoek naar alpenwatersalamander en teunisbloempijlstaart is noodzakelijk om de functie van de planlocaties voor deze soorten in kaart te brengen. Indien deze soorten worden aangetroffen is afhankelijk van welke werkzaamheden uitgevoerd worden, een ontheffing van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming noodzakelijk.
- Vervolgonderzoek naar kleine marterachtigen (bunzing, hermelijn en wezel) is noodzakelijk op het moment dat provincie Noord-Brabant bevoegd gezag is. Afhankelijk van de uitkomsten van het onderzoek en welke werkzaamheden uitgevoerd worden, is mogelijk ontheffing van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming noodzakelijk.
- Werkzaamheden die broedbiotopen van alle aanwezige vogels verstoren of beschadigen dienen te allen tijde te worden voorkomen. Dit is voor de verwachte soorten mogelijk door gefaseerd te werken en de uitvoering in elk geval op te starten in de periode 15 november tot 15 februari en middels een veldbezoek een controle uit te voeren op broedende vogels en nesten binnen de invloedssfeer van de plannen. Voor het broedseizoen wordt geen standaardperiode gehanteerd, maar is het van belang of een broedgeval wordt verstoord, ongeacht de datum.
- Bij de geplande werkzaamheden kunnen enkele exemplaren en verblijfplaatsen van grondgebonden zoogdieren en amfibieën met een vrijstelling verloren gaan. Voor deze soorten geldt in voorliggende situatie vrijstelling van de verbodsartikelen uit de Wet natuurbescherming, waardoor het nemen van vervolgstappen voor deze soorten niet aan de orde is.
- Om lichtverstorend op de mogelijk aanwezige vliegroute langs de Burgemeester Schneiderlaan te voorkomen adviseren we als bovenwettelijke maatregel om toekomstige verlichting op planlocatie

aan te passen aan vleermuizen. Lichtverstoring kan voorkomen worden door de volgende maatregelen te nemen:

- Toekomstige inrichtingswerkzaamheden die plaatsvinden in het gebied ten oosten van het huidige kazerneterrein in de actieve periode van vleermuizen bij daglicht uitvoeren.
- Voor buitenverlichting gericht naar de beplanting langs de Burgemeester Schneiderlaan kan gebruik worden gemaakt van amberkleurige verlichting en wordt de lichtsterkte verlaagd tot wat minimaal noodzakelijk is door te werken met een dim-regime.

Onderzoek natuurwaarden bebouwing Parabaan 16 te Roosendaal dd. 9 november 2017

Ook is onderzoek verricht naar de aanwezigheid van natuurwaarden van de te slopen bebouwing op het perceel Parabaan 16.

Soortbescherming

- In het plangebied zijn geen (vaste) verblijfplaatsen van vleermuizen vastgesteld. Schade aan onmisbare vliegroutes en foerageergebieden van vleermuizen is niet te verwachten.
- In het plangebied is één jaarrond beschermde nestlocatie van de huismus aangetroffen. Overige jaarrond beschermde nesten ontbreken.
- In het plangebied zijn enkele algemeen voorkomende broedvogels van bebouwing en struweel aangetroffen en of te verwachten zoals merel, ekster, kauw, spreeuw en houtduif.
- In het plangebied zijn geen flora, amfibieën, grondgebonden zoogdieren, reptielen, vissen en ongewervelden aangetroffen of te verwachten die bescherming genieten binnen de provincie Noord-Brabant.

Eindconclusies en aanbevelingen

- Voor het verwijderen van jaarrond beschermde nesten van de huismus is het aanvragen van een ontheffing Wet natuurbescherming noodzakelijk.
- Bij de planning van renovatie- of sloopwerkzaamheden dient rekening te worden gehouden met de broedperiode van de huismus om zo verstoring in de meest kwetsbare perioden te voorkomen.
- Voorafgaand aan de renovatie- of sloopwerkzaamheden moet de bebouwing ongeschikt gemaakt worden voor het nestelen van de huismus. De meest geschikte periode voor uitvoering van de werkzaamheden is van oktober tot en met februari (weersafhankelijk).
- Er dienen ruim voor aanvang van de werkzaamheden minimaal twee alternatieve verblijfplaatsen voor de huismus gerealiseerd te worden.
- Alle bovenstaande maatregelen moeten plaatsvinden in overleg met en onder begeleiding van een vogeldeskundige.
- Bij de geplande ingrepen kunnen enkele exemplaren en verblijfplaatsen van beschermde grondgebonden zoogdieren met een provinciale vrijstelling verloren gaan.
- Werkzaamheden die broedbiotopen van alle aanwezige vogels beschadigen dienen te allen tijde te worden voorkomen. Voor het broedseizoen wordt geen standaardperiode gehanteerd, maar is het van belang of nesten of eieren van broedvogels worden beschadigd of vernield, ongeacht de datum.

4.13 Cultuurhistorie, archeologie en monumenten

4.13.1 Geomorfologische situatie

Het plangebied ligt ten zuidoosten van de oudste kern van Roosendaal, nabij de splitsing van de Zundertseweg en de Kortendijksestraat. De ondergrond in het gebied maakt deel uit van het zuidelijke zandgebied van West-Brabant. De ondergrond bestaat uit leemrijk pleistoceen zand, dat vanaf 2 miljoen jaar geleden werd afgezet door voorlopers van Rijn en Maas. De jongste afzettingen bestaan uit dekzand dat in de laatste fase van het glaciaal (120.000-10.000 jaar geleden) werd afgezet en gerekend wordt tot de Formatie van Bortel. Hoewel het plangebied binnen de bebouwde kom van Roosendaal ligt en niet aardkundig is gekarteerd, kan door extrapolatie van gegevens worden gesteld, dat sprake is van een afwisseling van terrasafzettingen en –vlakten, gevormd in een landschap van kleine beken. De belangrijkste daarvan is de noord-zuid stromende Roosendaalse Beek of Molenbeek. In de laatste IJstijd werden door de wind ook dalvormige laagtes uitgeblazen, die in het holoceen met veen bedekt raakten. Ten oosten van Roosendaal ligt een dergelijk gebied.

4.13.2 Bodemkundige situatie

Afbeelding: Het plangebied rood omlijnd op de reconstructiekaart van de voormalige veenbedekking. Het veen is lichtgrijs weergegeven. In blauw de beken en waterlopen (naar Leenders 1996).

Hoewel de bebouwde kom van Roosendaal bodemkundig niet gekarteerd werd, kunnen beschikbare gegevens wel geëxtrapoléerd worden. Buiten het gebied komen eerdgronden voor, dat zijn oude landbouwgronden die door opbrengen van mest een humeuze bovenlaag of esdek hebben gevormd dat tenminste 50 cm dik is. Een eerder uitgevoerd booronderzoek door ADC heeft aangetoond dat er op het oostelijke deel van het plangebied inderdaad sprake is van een esdek. Voor het grootste deel zal het gebied echter bestaan uit podzolgronden met een humeuze laag van minder dan 50 cm. Voor het gebied rond Roosendaal is historisch-landschappelijk onderzoek verricht. Op basis van de studie van K. Leenders kan worden geconcludeerd, dat het plangebied deel uitmaakte van een groot veengebied, dat in de Late Middeleeuwen werd ontgonnen, het zogenaamde “Vlaamse Moer”. Deze

veengebieden ontstonden op slecht doorlatende leemrijke zandgronden, met name vanaf de Bronstijd (ca. 2500 v.Chr.). Het veen bedekte grote delen van West-Brabant en bereikte plaatselijk een grote dikte. In de boringen van het ADC werd een AC-profiel aangeboord, wat betekent dat de jongere humeuze laag (het akkerdek of A-horizont) direct op de moederbodem (dekzand of C-horizont) ligt. De natuurlijke top van het dekzand (B-horizont) ontbrak, evenals resten van de venige ondergrond, die na de turfwinning zou overblijven. Dit betekent dat de top van de natuurlijke ondergrond onder het veen door grondbewerking werd opgenomen in de akkerlaag.

4.13.3 Archeologie

Historie

De kerk van Roosendaal werd in 1268 gebouwd als een centrale voorziening voor de omliggende Hulsdonk, Langdonk en Kalsdonk. Tezelfdertijd ontwikkelde zich een wegenstructuur van Wouw naar de Roosendaalse kerk (Heirweg) en van daaruit naar Breda en Zundert. Vermoedelijk waren de oudere nederzettingen via noord-zuid gerichte wegen verbonden met de route Bergen op Zoom-Westelaar-Nispen-Breda.

Het gebied was te tijde van de veenontginningen zeer nat. Ten oosten van de kern Roosendaal lag het grote veengebied Vlaamse Moer of Vlamingenmoer, dat een rechthoekige vorm van 2,7 x 10,8 km had. Het werd kort na 1250 in concessie gegeven aan Vlamingen, die er stelselmatig een ontginning startten. Het veen werd droog en toegankelijk gemaakt door het graven van vaarten en sloten. De Doorlechts Vaart en de Rucphense Vaart waren de grootste kanalen, van waaruit het veen naar de Roosendaalse Vliet werd getransporteerd. De Rucphense Vaart kreeg in de 15de eeuw een aftakking naar de zuidelijke moeren bij Essen, de Eldersche Vaart. De Vlaamse Moeren werden in een aantal blokken verdeeld en verder ontgonnen. Resten van deze opsplitsing zijn nog herkenbaar ten noordoosten van Kalsdonk, richting Zegge. In het zuidelijke deel is minder van deze structuur bewaard omdat hier de bebouwing van Roosendaal overheen kwam te liggen. Ook was het veenpakket hier waarschijnlijk minder dik. De resten van de Vlaamse Moer gelden als een van de fraaiste landschappelijke relictten van de voormalige turfwinning in de streek. Het plangebied Kortendijksestraat e.o. ligt in de zuidwestelijke hoek van het voormalige Vlaamse Moer.

Na de turfwinning restte een schraal zandlandschap, waar zich heide ontwikkelde of waar hooi en graslanden ontstonden. Door intensieve bemesting konden op de wat hogere zandgronden akkers aangelegd worden. De omgeving van Roosendaal heeft echter een gedeeltelijke ontvolking gekend in de 16de en 17de eeuw. Pas in de 18de en vooral de 19de eeuw steeg het aantal inwoners. In het begin van de 19de eeuw was in feite nog sprake van een agrarisch dorp. Vanaf het einde van de 19de eeuw vond een explosieve groei plaats. Aan het agrarische gebruik in het plangebied kwam een einde in 1937, toen de Engelbrecht van Nassaukazerne werd opgericht. De wijk Kortendijk werd in de jaren '70 en '80 aangelegd.

De oudste betrouwbare kaarten zijn de kadastrale kaart van 1811-1831 en de topografische kaart van 1840. Opvallend hierop is het regelmatige patroon van rechthoekige akkers en weilanden aan de noordzijde van de Burgerhoutsestraat en de Kortendijksestraat. Parallel aan deze straten werd (op het einde van de 18de eeuw?) het 'Achterstraatje' aangelegd. De huidige Voorstraat en de Parabaan zijn er relictten van. Volgens de kadastrale kaart stonden er verspreid aan de Achterstraat en de Kortendijksestraat boerderijen. Vermoedelijk werden deze in de tweede helft van de 18de eeuw gebouwd. Twee ervan vielen binnen het plangebied; het betreft een boerderij/woning onder het plangebied van het bergbezinkbassin en een ter hoogte van Kortendijkseweg 95/95a.

Afbeelding: Het plangebied op de topografische kaart van 1840.

Reeds bekende archeologische waarden

Binnen een straal van 1 kilometer rond het plangebied zijn geen archeologische vondsten bekend. Evenmin zijn er gegevens bekend in de archeologische werkgroep van de Heemkundekringen. Dit is echter ook een gevolg van het ontbreken van enige vorm van kartering, veldlopen, waarnemingen, etc. ADC Archeoprojecten voerde in 2008 een verkennend booronderzoek uit op het oostelijke deel van het plangebied (uitbreidingslocatie commandokazerne). Dat onderzoek toonde aan dat er sprake was van een esdek van meer dan 50 cm dikte op een ondergrond van dekzand. Er werden geen sporen meer van veen of van het natuurlijke zandoppervlak aangetroffen. Evenmin werden archeologische indicatoren gevonden (zoals houtskool, scherven, puin).

Archeologische waardebepaling

Het plangebied kent een lage archeologische trefkans. Dit wordt bepaald door een combinatie van de historische en bodemkundige gegevens. In principe zouden er prehistorische sporen te verwachten zijn, met name Meso- en Neolithicum van vóór de veenvorming. Echter, de aard van het esdek en het aangetroffen AC-profiel tonen aan dat het terrein na de veenontginningen werd geploegd en bewerkt, waarbij de natuurlijke overgang van zand naar veen geheel werd opgenomen in de A-horizont. Waarschijnlijk was het veen hier niet erg dik en lag het zand niet diep. Resten van de inspoelingshorizont (B-horizont) ontbreken, evenals resten van veraard veen die over zouden blijven na de veenwinning. Waarschijnlijk is het terrein aanvankelijk hooiland geweest en pas veel later, na de introductie van kunstmest, akker. Geconcludeerd wordt, dat door bodembewerking na de 17de-18de eeuw het natuurlijke oppervlak, waarop oude sporen zouden kunnen liggen, vergraven werd. Er geldt dus een zeer lage trefkans voor sporen uit de Prehistorie.

Vanaf de Bronstijd tot de 13de eeuw was het gebied onderdeel van de Vlaamse Moer. Vanwege het veen kon het gebied niet bewoond worden. Dat betekent dat er géén bewoningssporen te verwachten zijn uit deze periodes.

Voor de tijd ná de 13de eeuw geldt eveneens een lage trefkans. Er zijn geen aanwijzingen dat zich in de late middeleeuwen boerderijen in het gebied hebben bevonden. De relatieve hoge grondwaterstand en de geringe vruchtbaarheid maakte dergelijke terreinen alleen geschikt als heide of hooiland.

Pas voor de periode na 1750 trad voor Roosendaal een zekere welvaart op. Aangenomen wordt dat in die tijd landbouw tot ontwikkeling kwam vanuit de belangrijkste straten. Het 'Achterstraatje' dateert uit deze periode. Er was een boerderij in het noordelijk deel van het plangebied, maar daarvan zijn alle sporen verloren gegaan bij de bouw van het bergbezinkbassin.

Conclusie

De conclusie luidt dat er in het plangebied sprake is van een lage archeologische waarde. Aansluitend op het beleid van de gemeente Roosendaal zoals vastgelegd in de erfgoedverordening, is op terreinen met een lage archeologische trefkans geen nader onderzoek verplicht. Mochten tijdens graafwerkzaamheden toch archeologische resten worden aangetroffen, dan zal Defensie conform de regelgeving handelen.

4.13.4 Monumenten

In het plangebied zijn geen monumenten aanwezig.

Hoofdstuk 5 VISIE OP HET PLANGEBIED

Het voorliggende bestemmingsplan biedt de basis voor een adequate planologisch-juridische regeling voor de verdere ontwikkeling van de Engelbrecht van Nassaukazerne in Roosendaal als thuisbasis voor het KCT. Enerzijds is dit noodzakelijk vanwege de aankoop van gronden die bij het kazerneterrein worden betrokken maar die op dit moment nog een bestemming hebben die militaire functies niet mogelijk maken. Anderzijds is het bestemmingsplan ook de juridisch-planologische onderlegger voor de gewenste ontwikkeling van het gehele kazerneterrein met het oog op de toekomst.

Het KCT

Het KCT bestaat uit 560 medewerkers (exclusief de werknemers van de facilitaire diensten). Het is een speciale eenheid van de Landmacht, die direct wereldwijd inzetbaar is voor allerlei geplande en ongeplande (militaire) operaties. Het korps bestaat uit vier operationele eenheden, één opleidingseenheid en één ondersteunende eenheid inclusief Korpsstaf. Het Korps heeft naast de Engelbrecht van Nassaukazerne nog andere locaties ter beschikking.

Het Korps verwacht de komende jaren een uitbreiding van het aantal medewerkers. Vanaf 1 juni 2021 is de ontvlechting van ondersteunende eenheid inclusief de Korpsstaf een feit. Concreet per 1 juni 2021 zijn er vier operationele eenheden, een SOF support eenheid en Korpsstaf.

In 2021 gaat het om een uitbreiding van circa 100 werknemers, voor de wat langere termijn (tot 2030) wordt een groei verwacht met circa 380 werknemers. De Engelbrecht van Nassaukazerne is de thuisbasis van het Korps.

Strategisch Vastgoed Plan van Defensie

Defensie is bezig met de revitalisering van het vastgoed, waarbij ook de Engelbrecht van Nassaukazerne wordt betrokken. Dit Strategisch Vastgoed Plan van Defensie betreft niet alleen de Engelbrecht van Nassaukazerne, maar is bedoeld voor 51 militaire objecten in den lande. De Engelbrecht van Nassaukazerne valt in cluster 11. De totale uitvoeringstijd van het gehele revitaliseringsprogramma is 15 tot 20 jaar, waarbij de start voorzien is vanaf 2023.

Per locatie wordt een integraal programma ontwikkeld, dat op maat gesneden is voor de locatie waar het om gaat. Dit leidt tot een structuurplan per locatie. In het structuurplan wordt een inrichtingsperspectief aangeboden, dat beantwoordt aan:

- voldoende capaciteit en kwaliteit;
- veiligheid en welzijn;
- duurzaamheid.

Voor de Engelbrecht van Nassaukazerne betekent dit in concreto:

- legering zo ver mogelijk verwijderd van de A58, bij voorkeur buiten de 48 dB-grens;
- werkruimtes en leslokalen zo ver mogelijk verwijderd van de A58;
- een 'tempest ruimte' ongeveer in het midden van het terrein;
- door herinrichting het verminderen van het aantal vervoersbewegingen op het terrein door het parkeren vooral te laten plaatsvinden aan de voorzijde van de kazerne nabij de hoofdingang en aan de zijde van de A58;
- de modulaire schietbaan positioneren op een locatie waar deze geen uitstraling heeft naar de omgeving, daarbij is de ligging aan de zijde van de A58 de meest logische;
- het realiseren van de sportvoorzieningen en -velden, alsmede de gezondheidsvoorzieningen in het zuidelijk deel van de kazerne. Deze functies hebben geen negatieve uitstraling naar de woningen van de Kortendijksestraat.

Er is een structuurplan opgesteld dat erop gericht is de nodige aanpassingen te plegen op de Engelbrecht van Nassaukazerne om deze ook in de toekomst te laten fungeren als thuisbasis voor het KCT.

Structuurplan

Het structuurplan voorziet in een ingrijpende herstructurering van de huidige kazerne.

- De verwachte groei van het personeelsbestand noodzaakt tot uitbreiding van het aantal legeringsplaatsen, kantoren en lesruimte.

- Daarbij moet gesteld worden dat de huidige locatie van de legerings- en leslokalen aan de zijde van de A58 niet gelukkig is uit een oogpunt van milieu en comfort: geluid, luchtkwaliteit en externe veiligheid. Hoewel legeringsgebouwen geen geluidgevoelige gebouwen zijn, is het uit hoofde van goed werkgeverschap noodzakelijk deze elders op het kazerneterrein te positioneren (dus verder van de A58 vandaan).
- De veiligheid van de kazerne moet op verschillende onderdelen verder geoptimaliseerd worden. Deels vloeit dit voort uit de huidige internationale verhoudingen, die minder stabiel zijn dan een aantal jaren geleden. Negatieve invloeden van buitenaf moeten zoveel mogelijk worden tegengegaan. Dit is mogelijk door het treffen van diverse fysieke maatregelen op het kazerneterrein. Dit is ook een van de redenen dat recentelijk gronden rondom het huidige kazerneterrein (agrarisch restperceel, het perceel met woning Parabaan 16 en een gedeelte van de gronden tussen het huidige kazerneterrein en de Burgemeester Schneiderlaan) zijn aangekocht. Dit biedt de volgende mogelijkheden:
 1. het creëren van 'voldoende afstand' tussen de gebouwen en het hekwerk ter bevordering van de veiligheid;
 2. het voorzien in een adequate terreinafscheiding rondom het gehele kazerneterrein ter bevordering van de veiligheid;
 3. het realiseren van een geheel nieuwe hoofdingang 'om de hoek' van de huidige ingang.
 4. het realiseren van een nieuw parkeerterrein voor bezoekersparkeren aan de Parabaan om het aantal vervoersbewegingen op de kazerne te verlagen;
 5. een herinrichting van het kazerneterrein uit hoofde van efficiëntie en om ruimte te bieden voor het groeiende personeelsbestand;
 6. het verder verduurzamen en elektrificeren van de kazerne.

Gronden Parabaan

De entree nabij de Parabaan blijft de hoofdtoegang tot de kazerne maar wordt geheel anders vormgegeven. Defensie heeft circa 4100 m² van de gemeente aangekocht met als oogmerk de aangekochte gronden bij het kazerneterrein te voegen. Daardoor ontstaat er een veel ruimere buffer tussen de grens en de aldaar gesitueerde bebouwing. Dit impliceert dat de rijbaan aan de Parabaan buiten gebruik wordt gesteld. Dat is niet bezwaarlijk omdat de Parabaan vooral een functie heeft voor langzaam verkeer en met name leerlingen van het Jan Tinbergen college die komen vanuit de Commandobaan. Daarvoor kan een goede alternatieve route geboden worden door het fietspad op de Commandobaan door te trekken en ten noorden van de retentievijver aan te sluiten op de Burgemeester Schneiderlaan.

De nieuwe hoofdingang leidt tot reductie en ontlasting van kruispunt burgemeester Schneiderlaan (net voor de huidige hoofdpoort).

Hoofdgroenstructuur Parabaan

De gronden, die door de gemeente worden verkocht, maken onderdeel uit van de hoofdgroenstructuur van Roosendaal. Dit betekent dat deze gronden in principe niet voor verkoop in aanmerking komen. Echter, in de belangenafweging die gemaakt moest worden toen het verzoek tot aankoop werd gedaan, is de keuze gemaakt om de hogere belangen - het creëren van een zo optimaal mogelijke veilige kazerne- te laten prevaleren boven de instandhouding van de hoofdgroenstructuur op deze locatie. Daarbij is in ogenschouw genomen dat de feitelijke situatie van het groen ter plaatse niet van een dermate hoge kwaliteit is, dat aantasting ervan op onoverkomelijke bezwaren zou stuiten en deze gronden feitelijk ook maar ten dele groen zijn ingevuld. Daar komt nog bij dat de aangekochte gronden niet zullen worden bebouwd en dat in combinatie met parkeervoorzieningen en een nieuw hekwerk een groene invulling zal plaatsvinden.

Ook is bij de verkoop van de gronden uitdrukkelijk meegewogen dat het bergbezinkbassin dat op deze locatie is aangelegd te allen tijde bereikbaar moet blijven. Om die reden zijn deze gronden niet verkocht. Hetzelfde geldt voor de westelijk van het bergbezinkbassin gesitueerde retentievijver. Deze zal qua vorm iets worden aangepast, maar behoudt de oppervlakte van 1075 m².

Hoofdstuk 6 JURIDISCHE ASPECTEN

6.1 Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (SVBP)

De Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen (hierna SVBP 2008), die voortvloeit uit de nieuwe Wet ruimtelijke ordening, maakt het mogelijk om bestemmingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op een zelfde manier worden verbeeld.

SVBP 2008 geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het bestemmingsplan, zowel digitaal als analoog. Dit om de gewenste vergelijkbaarheid zeker te stellen. De standaarden hebben geen betrekking op de toelichting van het bestemmingsplan. Wel dient het bestemmingsplan van een toelichting vergezeld te gaan.

Het bestemmingsplan zelf bestaat uit een verzameling geografische bepaalde objecten, die zijn opgeslagen in een digitaal ruimtelijk informatiesysteem. De objecten zijn voorzien van bestemmingen met bijbehorende doeleinden en regels. Er wordt uitdrukkelijk op gewezen dat de standaarden geen betrekking hebben op de inhoud van een bestemmingsplan.

6.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Van Wro naar Wabo

Op 1 oktober 2010 is de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) in werking getreden. Hiermee is de Wet ruimtelijke ordening (Wro), die 1 juli 2008 in werking trad, deels vervallen en opgegaan in de Wabo. Dit geldt onder andere voor de verschillende ontheffingen en het projectbesluit. Daarnaast heeft de invoering van de Wabo ook gevolgen voor de juridische regelingen in bestemmingsplannen. In de omgevingsvergunning worden de verschillende vergunningen die tot nu toe nodig waren voor diverse locatiegebonden activiteiten (bv. bouwvergunning, kapvergunning, milieuvergunning etc.) samengevoegd tot één vergunning. Hiermee kan de Wabo rocedures en processen voor de burgers makkelijker en vooral overzichtelijker maken. Eén vergunning, één procedure voor één project waarin meerdere toestemmingen voor locatiegebonden activiteiten benodigd zijn.

In de Wro was een aantal ontheffingen geregeld. Namelijk de binnenplanse ontheffing (artikel 3.6, lid 1, sub c Wro), de buitenplanse “kruimel”-ontheffing (artikel 3.23 Wro) en de tijdelijke ontheffing (artikel 3.22 Wro). Deze ontheffingen vallen, nu de Wabo is ingevoerd, onder de noemer ‘Omgevingsvergunning’.

Daarnaast is een aantal minder vaak voorkomende besluiten, zoals de aanlegvergunning, diverse ontheffingen van beheersplannen en projectbesluiten van provinciaal en nationaal belang en ook alle toestemmingsbesluiten die betrekking hebben op het bouwen, slopen, aanlegactiviteiten en het gebruik in strijd met het vigerende gemeentelijk, provinciaal of nationaal ruimtelijk besluit of plan komen te vallen onder de nieuwe regelgeving.

Wabo en planregels in ruimtelijke plannen

De invoering van de Wabo heeft ook gevolgen voor de inhoud van bestemmingsplannen en andere ruimtelijke planvormen en dan in het bijzonder voor de planregels.

In de Wabo wordt niet meer gesproken over ontheffingen, vrijstellingen of wijzigingen, maar van toestemmingen. Door middel van een omgevingsbesluit kan het college van burgemeester en wethouders toestemming verlenen om af te wijken van het bestemmingsplan.

Het vervallen van artikel 7.10 Wro (strijdig gebruik) heeft tot gevolg dat deze weer terug in het bestemmingsplan is gekomen.

De toevoeging van artikel 3.6a Wro heeft tot gevolg dat in het bestemmingsplan kan worden uitgesloten dat voor een bepaalde termijn kan worden afgeweken van dat bestemmingsplan door middel van een omgevingsvergunning. Dit ter bescherming van de daar voorkomende bestemming. De begripsbepalingen en de wijze van meten moesten worden aangepast naar aanleiding van nieuwe of gewijzigde begrippen in de Wabo.

Het meest ingrijpende is het vergunningsvrij bouwen, dat geregeld is in het Besluit omgevingsrecht (Bor). Hier kan onderscheid worden gemaakt tussen het vergunningsvrij bouwen passend binnen de bepalingen van het bestemmingsplan en het vergunningsvrij bouwen maar strijdig met het gebruik van het bestemmingsplan. In tweede instantie is daarom toch een omgevingsvergunning nodig, al is het slechts een reguliere. Om te vermijden dat onnodige procedures moeten worden doorlopen, kan een gemeente ervoor kiezen om de bebouwingsregeling zo veel mogelijk af te stemmen op de Bor.

De gemeente Roosendaal heeft ervoor gekozen om de huidige bebouwingsregeling in bestemmingsplannen (nog) niet aan te passen aan de Wabo, omdat de gemeente het stedenbouwkundig wensbeeld als uitgangspunt neemt.

6.3 Opzet van de nieuwe bestemmingsregeling

6.3.1 Uitgangspunten en doelstellingen

Het centrale onderdeel van een bestemmingsplan is de bestemming. Ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening worden aan de in het plan begrepen grond bestemmingen toegewezen met bijbehorende doeleinden. Aan de bestemmingen zijn regels gekoppeld over het gebruik van de in het plan begrepen grond en van de zich daar bevindende bouwwerken. Kenmerk van bestemmingen is dat het gehele plangebied ermee is bedekt. Elke bestemming is geometrisch bepaald. Een bestemmingsplan kan ook dubbelbestemmingen bevatten. Deze overlappen bestemmingen en geven eigen regels, waarbij sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen. De dubbelbestemmingen hoeven het gehele plangebied niet te bedekken.

Aanduidingen worden gebruikt om bepaalde zaken binnen een bestemming of dubbelbestemming nader of specifieker te regelen. Het gaat hierbij om specificaties met betrekking tot het gebruik of de bouwmogelijkheden. De aanduidingen hebben daardoor juridische betekenis en komen ook altijd in de regels van het bestemmingsplan voor.

Verklaringen zijn de overige in de verbeelding van het bestemmingsplan voorkomende zaken. Verklaringen hebben geen juridische betekenis. Zij zijn bedoeld om nadere informatie te verschaffen of om de duidelijkheid en raadpleegbaarheid te bevorderen. Omdat verklaringen geen juridische betekenis hebben, wordt hierop niet nader ingegaan.

Het uitgangspunt bij het opstellen van het bestemmingsplan is dat de van kracht zijnde regelingen zodanig worden geactualiseerd dat samenhangende, op actuele beleidsinzichten en gebruikerswensen afgestemde bestemmingsregelingen ontstaan. Als doelstellingen en uitgangspunten kunnen daarbij worden onderscheiden:

- Rechtszekerheid en klantgerichtheid, dat wil zeggen voor de burger een duidelijk, toegankelijk en op actuele behoeften en eisen afgestemd plan.
- Makkelijke toepasbaarheid en hanteerbaarheid voor de gemeentelijke diensten; een plan waaraan bouwaanvragen op heldere wijze kunnen worden getoetst met als resultaat een minimale bestuurslast.
- Duidelijkheid en inzichtelijkheid van hetgeen is toegestaan, dit houdt in dat de bestemmingen met hun bouw- en gebruiksmogelijkheden zoveel als mogelijk is via de verbeelding zichtbaar worden gemaakt.

De aandacht richt zich in eerste instantie op de woonfunctie en de aard en de verschijningsvorm van de woonbebouwing in de plangebieden. Bij de opbouw van de regeling wordt uitgegaan van een collectieve doelstelling die van toepassing zal zijn bij alle woningen. Deze doelstelling is om enerzijds een goede regeling voor de uitbreidingsmogelijkheden van de woningen te bieden ten behoeve van een maximaal woongenot voor de bewoners en anderzijds de bestaande ruimtelijke kwaliteit in het plangebied te handhaven.

6.3.2 Opbouw regels

De opbouw van de regels is gelijk aan Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008.

a. De opbouw van de regels is als volgt:

- Betekenisafspraken (Hoofdstuk 1 Inleidende regels);
 - De gebruiks- en bouwregels per bestemming (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels);
 - Algemene regels (Hoofdstuk 3 Algemene regels);
 - Overige regels (Hoofdstuk 4 Overgangs- en slotregels).
- b. Een bestemmingsartikel (Hoofdstuk 2 Bestemmingsregels) wordt uit de volgende leden in deze volgorde opgebouwd:
- Bestemmingsomschrijving;
 - Bouwregels;
 - Nadere eisen;
 - Specifieke gebruiksregels;
 - Afwijken van de gebruiksregels;
 - Omgevingsvergunning;
 - Wijzigingsbevoegdheid.

De specifieke nadere eisenregelingen, bevoegdheden om af te wijken van de regels en wijzigingsbevoegdheden en mogelijk aanlegvergunningregels zullen zoveel mogelijk per bestemming worden opgenomen.

Hierdoor wordt direct per bestemming inzicht geboden in de eventuele afwijkingsmogelijkheden en onnodig verwijzen naar andere artikelen voorkomen. Deze werkwijze bevordert de toegankelijkheid van het bestemmingsplan.

Er wordt derhalve voor de volgorde van de regels een standaardindeling gehanteerd.

6.3.3 Flexibiliteitsregels

Aan het bestemmingsplan kan flexibiliteit worden toegevoegd door met een omgevingsvergunning af te wijken van de regels, het stellen van nadere eisen of een wijzigingsbevoegdheid. Dit flexibiliteitinstrumentarium kent zekere begrenzingen. Het is niet mogelijk om met een omgevingsvergunning een bestemmingswijziging tot stand te brengen.

Een nadere eis mag slechts worden gesteld per afzonderlijk geval en geen algemene regel inhouden. Bovendien moet het bestemmingsplan al een regel bevatten omtrent het punt ten aanzien waarvan een nadere eis wordt gesteld.

Op basis van het vorenstaande wordt voor het opnemen van flexibiliteitsregels de volgende benadering gehanteerd.

- Flexibiliteitsregels alleen gebruiken als van een wezenlijke belangenafweging sprake kan zijn, voor de onderbouwing waarvan de toelichting de noodzakelijke bouwstenen bevat.
- Bij het besluit tot het opnemen van flexibiliteit planschade risico meewegen.
- Nadere eisen alleen stellen als er als regels zijn opgenomen met betrekking tot hetzelfde onderwerp.

6.4 Bestemming Maatschappelijk - Militaire Zaken

De gronden binnen deze bestemming zijn bestemd voor de Engelbrecht van Nassaukazerne. Uitsluitend is op deze gronden een kazerne met bijbehorende faciliteiten en voorzieningen toegestaan. Een kazerne wordt in begripsomschrijvingen omschreven als 'een gebouw of complex bestemd tot huisvesting van een militaire eenheid of eenheden (personeel), danwel andere op militaire voet ingerichte korpsen, zoals de brandweer'. Het gaat in het voorliggende bestemmingsplan uitsluitend om een militair complex.

Binnen het begrip 'kazerne' kunnen diverse functies worden gerealiseerd op voorwaarde dat ze in verband staan met danwel onderdeel uitmaken van het militaire bedrijf. Enumeratief vallen de volgende functies in ieder geval onder de noemer kazerne:

- legeringsgebouwen (verblijfsruimten voor militairen);
- logistieke gebouwen en voorzieningen;
- les- en opleidingslokalen;

- kantoorruimten;
- medische voorzieningen;
- Keuken-, Eetgelegenheid- en Kantinegebouw (KEK-gebouw);
- een modulaire schietbaan (ondergebracht in een gebouw);
- sport- en oefenfaciliteiten;
- interne ontsluitingswegen;
- parkeervoorzieningen.

Daarnaast zijn de volgende voorzieningen binnen deze bestemming toelaatbaar: voorzieningen ten behoeve van algemeen nut zoals verkeers-, groen-, water-, nuts- en daarmee vergelijkbare voorzieningen, waaronder voet- en fietspaden, ontsluitingswegen, parkeervoorzieningen, straatmeubilair,abri's, transformatorhuisjes, voorzieningen ten behoeve van afvalinzameling, bergbezinkbassins en retentievoorzieningen.

Het bouwvlak waarbinnen de (hoofd)gebouwen mogen worden opgericht is opgedeeld in diverse deelvlakken met elk een bebouwingspercentage en een maximaal toegestane bouwhoogte. Midden op het terrein is de hoogste hoogte toegestaan. Deze gronden vormen ook het gebied waar de zend- en ontvangstinstallatie gerealiseerd kan worden tot een maximale hoogte van 40 m.

Het zuidelijk deel van het kazerneterrein, dat het dichtst tegen woonbebouwing is gesitueerd, zijn de bouwmogelijkheden minder qua bebouwingspercentage (namelijk 15 %) en wordt ook de toegestane bouwhoogte een stuk lager, maximaal 4 m.

In het noordelijk deel dienen de gronden die door de gemeente worden verkocht en die vallen onder de hoofdgroenstructuur onbebouwd te blijven. Wel zal het terrein worden voorzien van een terreinafscheiding.

6.5 Bestemming Verkeer

De gronden binnen deze bestemming zijn onder meer bestemd voor wegen met ten hoogste 2 keer 1 doorgaande rijstroken, waarbij opstelstroken en busstroken daar niet onder vallen. Ook vallen binnen deze bestemming voet- en fietspaden, speel-, spel- en daarmee vergelijkbare sportvoorzieningen, niet zijnde sportvoorzieningen in clubverband, beplantingen, bermen, watergangen en andere waterpartijen, voorzieningen ten behoeve van algemeen nut, zoals bergbezinkbassins en transformatorhuisjes, en afvalinzameling, parkeerplaatsen, geluidswerende voorzieningen en daarbij behorende beplantingen kunstwerken en kunstobjecten.

In de ondergrond van een ten noorden van de kazerne gelegen perceel is een bergbezinkbassin gelegen. Een bergbezinkbassin is een betonnen bak die onder het maaiveld is aangelegd en heeft als doel om de berging van de riolering van de wijk Kortendijk te vergroten, om overloop van rioolwater in oppervlaktewater te voorkomen. De gemeente moet altijd bij het bassin kunnen komen in verband met onderhoud of eventuele storingen, reden waarom het perceel onbebouwd en ongebruikt dient te blijven.

6.6 Bestemming Wonen-3

Deze bestemming heeft betrekking op een stukje grond dat in eerste instantie onderdeel uitmaakte van de bestemming 'Maatschappelijk- Militaire Zaken'. Gebleken is uit nader onderzoek dat betreffende stukje grond door verjaring onderdeel is gaan uitmaken van het achterterrein van de woning waar het om gaat. Om die reden is het bestemmingsplan aangepast ten opzichte van de ontwerpversie en is deze bestemming toegevoegd aan de planregels.

Hoofdstuk 7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Op grond van de Wet ruimtelijke ordening is de gemeente verplicht om tegelijkertijd met het bestemmingsplan een exploitatieplan vast te stellen. Deze verplichting geldt niet als de situatie zoals genoemd in artikel 6.12 lid 2 Wro zich voordoet en het kostenverhaal anders is voorzien. Voor de locatie Engelbrecht van Nassaukazerne in Roosendaal hoeft geen exploitatieplan te worden vastgesteld, omdat een anterieure overeenkomst is gesloten, waarin het kostenverhaal is geregeld. Daarin zijn ook afspraken vastgelegd met betrekking tot de civieltechnische aanpassingen.

Verder worden in het plangebied geen nieuwe ontwikkelingen voorzien die rechtstreeks voortvloeien uit het bestemmingsplan.

Hoofdstuk 8 OVERLEG EN INSPRAAK

8.1 Overleg

In het kader van het overleg ex artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening wordt het voorontwerp bestemmingsplan toegezonden aan diverse instanties, waaronder rijks- en gemeentelijke instanties.

8.2 Inspraak

Overeenkomstig het bepaalde in de Gemeentelijke Inspraakverordening zijn de bevolking en in de gemeente belanghebbende natuurlijke en rechtspersonen betrokken bij de voorbereiding van dit bestemmingsplan.

8.3 Resultaten overleg en inspraak

Er zijn 14 inspraakreacties ingekomen, alsmede 4 overlegreacties. Deze zijn verwerkt in het bij het bestemmingsplan behorende "Inspraak- en overlegrapport Bestemmingsplan Commandoterrein". De geleverde inspraak heeft geleid tot een aanpassing van de verbeelding. Verwezen wordt naar voornoemd inspraakrapport.